

JURNAL INSIGNOGRAFIC

2009

JURNAL INSIGNOGRAFIC

**PUBLICAȚIE ANUALĂ DE INFORMARE
INSIGNOGRAFICĂ**

**EDITATĂ DE SECȚIA PETROȘANI A
SOCIETĂȚII NUMISMATICE ROMÂNE,**

CU SPRIJINUL

**COMPANIEI NAȚIONALE A HUILEI S.A.
PETROȘANI**

2009

Pe copertă sunt redată:

Ordinul minier „Sf. Varvara”, distincție emisă în anul 2008 de Sindicatul
Liber E.M.Paroșeni;

Placheta celei de a XXXIV-a Reuniuni a colecționarilor de insigne din
România – Petroșani 19-21 08.2008 .

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate revine în totalitate
autorilor.

Materialele prezentate spre publicare nu se restituie.

Colectivul de redacție

Prof. Tiberiu Kelemen – coordonator

Dumitru Pușcașu – tehnoredactare

Mihai Livadariu - fotografie

Anton Balcu - fotografie

Colaboratori

Col (r) Ioan Dogaru – București

Ioan Pardos – Vulcan

Cmd. Av. (r) Marius Popescu-Călărași – București

Ilin Milan - Timișoara

ISSN 1843 - 9535

CRONOLOGIA REUNIUNILOR COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

1. Petroșani 1975 Prima Întâlnire a colecționarilor de insigne

2. Timișoara	1976
3. Craiova	1977
4. București	1978
5. Petroșani	1979
6. Arad	1980
7. Timișoara	1981
8. Arad	1982
9. Timișoara	1983
10. Petroșani	1984
11. Tg. Mureș	1985
12. Timișoara	1986
13. Timișoara	1987
14. Craiova	1988
15. Petroșani	1989
16. Petroșani	1990
17. Petroșani	1991
18. Petroșani	1992
19. Petroșani	1993

20. Petroșani 1994 Prima Reuniune a colecționarilor de insigne

21. Petroșani	1995
22. Petroșani	1996
23. Vulcan	1997
24. Aninoasa	1998
25. Aninoasa	1999
26. Tg. Secuiesc	2000
27. Lupeni	2001
28. Lupeni	2002
29. Lonea - Petrila	2003
30. Lupeni	2004
31. Tg. Secuiesc	2005
32. Petrila	2006
33. Alexandria	2007
34. Petroșani	2008

35. Petroșani 2009 Primul Congres Național de Insignografie

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

Ca și până acum, numărul VI al „Suplimentului Jurnalului Insignografic” a văzut lumina tiparului prin bunăvoința Companiei Naționale a Huilei S.A. și cu ajutorul de excepție primit din partea doamnei Cornelia Marta, care ne pune efectiv revista în pagină.

Sincere mulțumiri tuturor!

După părerea unanimă, numărul V a fost unul reușit, mult mai complet, atât ca și conținut cât și grafică, lucru care ne-a mobilizat și mai mult, dându-ne încredere în forțele proprii.

Un capitol important în actualul număr îl constituie relatarea amănunțită a celei de a XXXIV-a Reuniuni a colecționarilor de insigne care a avut loc la Petroșani în zilele de 19-21 septembrie 2008. Ediția organizată de Consiliul Local, Primăria Municipiului Petroșani și Secția Numismatică din localitate a avut un răsunet excepțional în lumea colecționarilor de insigne din România și merită, datorită eforturilor depuse de organizatori, să rămână în paginile suplimentului.

Publicăm de asemenea toate materialele prezentate în cadrul sesiunii de comunicări insignografice, care a avut loc cu ocazia reuniunii și nu numai.

La rubrica nou introdusă în nr.5, unde sunt prezentate materiale numismatice apărute în Valea Jiului, am primit o propunere constructivă prin care am fost rugați să detaliem anumite particularități ale materialelor prezentate. Mulțumim pentru sugestie și încercăm în acest număr să satisfacem cerințele colecționarilor.

La rubrica nouă editoriale există o scurtă prezentare a lucrării „Societatea Numismatică Română – 25 de ani de la primul Simpozion național de numismatică 1984-2008. Cu permisiune autorului col (r) Ioan Dogaru reproducem integral partea grafică a lucrării, deoarece aceste insigne care s-au bătut cu ocazia simpozioanelor naționale fac o trainică legătură între numismatică și insignografie.

Considerăm utilă prezentarea activității Secției Numismatice Petroșani cu bunele și relele ei din cursul anului 2008; poate colegii din țară se pot inspira din cele realizate de noi. Găsiți amănunte la rubrica „Remember 2008”.

Datorită bunelor legături ce le avem cu firma „BOGRAVE ADVERTISING” din București – o societate tânără cu un potențial excepțional care produce printre altele insigne, medalii și plachete la standarde înalte, prezentăm la finele revistei câteva pagini cu reclame, deoarece le considerăm utile pentru toți colegii din țară.

Un regret al nostru este faptul că nu putem tipări anual două numere ale revistei, dar deocamdată posibilitățile noastre sunt limitate. Din acest motiv le cerem scuze tuturor celor care se arată interesați de singura publicație care are ca tematică insignografia.

Ținând cont în permanență de părerea colegilor din țară și apelând, cum este normal, la ajutorul Domniilor Voastre și pe viitor, ne puteți contacta la adresa:

Prof. TIBERIU KELEMEN
332108 PETROȘANI
Str. Aviatorilor bloc 34 scara II apartament 58
Județul Hunedoara
Telefon: 0727-793872

Prof. Tiberiu Kelemen,
Președintele Secției Numismatice
Petroșani

STIMAȚI COLECȚIONARI,

Ca păstrători ai valorilor culturale și istorice ați venit din numeroase centre insignografice ale României, pentru a vă întâlni la poalele Parângului și a etala pe simeze cele mai frumoase și mai valoroase piese aflate în colecțiile Dumneavoastră.

Aniversarea celei de-a XX-a Reuniuni care are loc în Valea Jiului din cele 34 organizate până în prezent, reprezintă un prilej de reflecție a tuturor asupra semnificației și trăinicieii unei activități în care se contopesc pasiunea și cunoașterea, capacitatea asociativă cu individualitatea științifică la cel mai înalt nivel a membrilor Secției Numismatice din Petroșani, alături de toți membrii Societății Numismatice Române.

Vitalitatea reuniunilor și sursa activității lor constau în capacitatea exemplară de integrare a colecțiilor în filonul cercetării științifice și al schimbului de idei privind unele momente importante din istoria României.

Doresc succes și viață lungă manifestărilor insignografice de acest gen, iar participanților un călduros **BUN VENIT ÎN PETROȘANI!**

Dr. ing. jr. Tiberiu Iacob - Ridzi,
Primarul Municipiului Petroșani

BUN VENIT PARTICIPANȚILOR LA CEA DE-A XXXIV-a REUNIUNE A COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA !

În acest an Secția Numismatică din Petroșani organizează pentru a douăzecia oară în Valea Jiului cea mai importantă manifestare insignografică din România, iar faptul că Dumneavoastră ați răspuns prezent la invitație denotă pasiune în activitate și respect față de munca colegilor din Petroșani.

Insignele sunt mărturii ale unor momente importante din istoria unei națiuni, adevărate bijuterii – rod al imaginației unor artiști de multe ori rămași anonimi.

Vizitând o expoziție insignografică parcurgi cu fiecare panou văzut o adevărată carte de istorie deschisă, gravată în metal și email.

În Valea Jiului marcarea prin insigne a unor momente jubiliare din viața unităților miniere este o practică curentă, motiv pentru care în zonă există un fond insignografic deosebit de valoros.

Stimați colecționari,

Ați venit din peste 20 de centre insignografice din țară, aducând cu dumneavoastră cele mai frumoase piese din colecțiile personale pentru a îmbogăți expoziția colectivă, ceea ce reprezintă o recunoaștere unanimă a valorii educative a acesteia.

Doresc tuturor participanților la acest eveniment insignografic jubiliar un bun venit în Valea Jiului, însoțit de tradiționalul salut „Noroc Bun !”.

**Dr. ing. Daniel Surulescu,
Director general C.N.H. Petrosani**

INSIGNOGRAFIA LA RĂSCRUCE

Celebra revistă „Hobby” în numărul 7 din acest an publica un interesant articol despre colecționarii de insigne din România. Autorul articolului, domnul Pierre Lagrange, președintele „Asociației Internaționale a colecționarilor din Europa” aprecia faptul că în România colecționarea de insigne și studierea acestora a căpătat o dezvoltare binemeritată, „centrul” constituindu-l „micul oraș minier” Petroșani (!!) unde în decursul timpului „s-au bătut” numeroase insigne cu diverse tematici.

„Faptul că la Petroșani se editează cu regularitate o revistă, că aici se organizează numeroase expoziții și simpozioane, precum și faptul că pasiunea pentru insigne s-a extins și în alte zone ale României cum ar fi, de pildă, în Teleorman, demonstrează, fără putință de tăgadă, că insignografia românească capătă forțe noi. Țin să apreciez tematica echilibrată a revistei (eu am primit două numere de la un colecționar român care lucrează în presă), precum și noutățile în materie aduse de diverși autori” menționează domnul Pierre Lagrange.

Aprecieri deosebite aduce revistei și domnul Damaschin Dan Lucasievici, originar din România, chiar din Valea Jiului, în prezent managerul unei mari companii din sudul Franței, posesorul unei imense colecții de insigne pe teme de drumeție.

„Pe baza informațiilor din revista *insignarilor ce apare la Petroșani mi-am putut face un plan de achiziții și schimburi din România pe tema drumeției. Am aflat cu bucurie că un grup de pasionați au izbutit ca de-a lungul anilor să conceapă, să deseneze și să realizeze o serie de insigne pe o temă de mare interes și anume drumeția. În ce mă privește, consider că publicația insignarilor din România trebuie să fie editată într-un tiraj mult mai mare și în condiții grafice superioare. În condițiile actuale din România acest deziderat nu se poate realiza, decât în condițiile transformării acesteia ca în suplimentul unei publicații de mare tiraj. De asemenea ar fi bine ca să se realizeze și o variantă on-line și astfel activitatea insignografică din România va putea fi mult mai ușor cunoscută în lume.”

Ca unul care cunosc bine, sper eu, activitatea insignografică consider că în următoarea perioadă se impun mai multe schimbări și aceasta pentru a se putea „menține pe piață”. Să explic afirmația mea: acum, datorită unor entuziaști din provincie precum și unei bune înțelegeri cu un anume sindicat din „Vale”, insignografia se numără printre cele mai puternice hobby-uri din România. Reviste, simpozioane, expoziții, participări la expoziții internaționale – ce-și poate dori mai mult insignografia românească? Fără îndoială că acum se află pe culmi, dar trebuie pregătit și viitorul acestui frumos hobby. Iată de ce mi-am propus să lansez o dezbatere, cu care prilej să se analizeze măsurile ce trebuie întreprinse pentru a valorifica pe deplin situația favorabilă în care se află în prezent insignografia. După modesta mea părere îmi cer scuze dacă greșesc, în viitor această pasiune trebuie să aibă o organizație proprie, să nu evolueze sub pulpana altei organizații, Afirm aceasta lucru datorită faptului că având statut propriu se pot accesa cu mai multă ușurință fonduri, mai ales dacă într-un an - doi acesta va fi declarată de utilitate publică.

Fiind o organizație cu statut propriu se poate acționa pentru a înființa o unitate de producție proprie, astfel ca o bună parte din insignele necesare să se realizeze în condiții de calitate superioare. De asemenea ca și în alte țări s-ar putea organiza un birou de studiu și expertiză, foarte necesar în condițiile în care pe piață au apărut nenumărate insigne mai vechi sau mai noi cărora încă nu li se cunosc originile și istoria. În final, menționez că fiind o organizație puternică se poate impune în „editarea” unor insigne pentru organizațiile de tineri, pentru diverse evenimente, urmând chiar ca să se editeze și serii de insigne așa cum se practică și în alte țări. Se cuvine să dau și câteva exemple. La noi s-ar putea edita serii de insigne pe teme cum ar fi: „Licee centenare din România”, „Rezervații naturale”, „Munții noștri” etc. Până atunci, din nou felicitări realizatorilor revistei, nu atât pentru eforturile ale materiale depuse, ci pentru competența de care au dat dovadă.

* NR. De regulă înlocuim termenul de „insignari” cu acela de „colecționari de insigne”, dar aici fiind un citat nu am făcut modificarea impusă.

Dumitru Toma - Brașov

CEA DE A XXXIV-a REUNIUNE A COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA PETROȘANI 19-21 SEPTEMBRIE 2008

În zilele de 19-21 septembrie 2008 Municipiul Petroșani a găzduit cea de-a XXXIV-a Reuniune a colecționarilor de insigne din România. Manifestarea organizată de Consiliul Local, Primăria Municipiului Petroșani și Secția Numismatică din localitate a adunat în Sala de marmură tot ce are mai valoros la ora actuală insignografia românească.

În limbajul sec al cifrelor, au participat cu exponate 73 de colecționari care au intrat în expoziția colectivă cu 210 panouri, însumând convențional aproximativ 14.000 de insigne. Expoziția s-a întins pe 56 metri, acoperind pereții frumoasei săli de marmură.

Mesele la care au stat participanții și au etalat materialul pentru schimbul de insigne, aranjate cu mult bun gust, au totalizat 90 de metri și datele statisticilor ar putea continua, dar dincolo de cifre au fost oamenii, colegii noștri. Deci să revenim la desfășurarea celei mai importante manifestări insignografice a anului.

Sosirea și cazarea participanților la Hotel „Onix” s-a desfășurat în ziua de 19 septembrie a.c. Atunci au fost montate și exponatele aduse din toate colțurile țării de către numeroșii expozanți.

A doua zi, la ora 10³⁰, au fost primiți de către Primarul Municipiului Petroșani (foto1), dr. ing. Tiberiu Iacob-Ridzi, P.S. Galaction, episcopul Alexandriei și al Teleormanului și vicepreședinte al Societății Numismatice Române, col (r) Ioan Dogaru-veteranul colecționarilor de insigne din România și prof. Tiberiu Kelemen, președintele Secției Numismatice Petroșani. Discuțiile care au durat 30 de minute s-au axat tot pe activitatea insignografică. Col (r) Ioan Dogaru, care în urmă cu 34 de ani împreună cu regretații Pavel Milovan din Timișoara și Aurel Dula din Petroșani au pus bazele întâlnirilor anuale ale colecționarilor de insigne, a rugat pe Domnul Primar ca următoarea reuniune să aibă loc tot la Petroșani, având în vedere colectivul deosebit de aici, iar cea de-a XXXV-a Reuniune să se transforme în primul Congres Național de insignografie din România, cu participare internațională, dacă este posibil.

Propunerea a fost susținută și de vicepreședintele Societății Numismatice Române, P.S. Galaction.

Domnul Primar s-a arătat interesat de propunere, promițând ajutor în acest sens.

La ora 11⁰⁰ a început festivitatea de deschidere oficială a reuniunii. Momentul inaugural a fost condus cu mult profesionalism de către dl. ing. Ioan Velica, vicepreședintele Secției Numismatice Petroșani. A luat cuvântul Primarul Municipiului Petroșani (foto2), dr. ing. Tiberiu Iacob-Ridzi în calitate de gazdă, P.S. Galaction Stângă, vicepreședintele Societății Numismatice Române, col (r) Ioan Dogaru care a reformulat rugămintea ca cea de-a XXV-a reuniune să aibă loc la Petroșani; Zoltan Lacataș, președintele Ligii Sindicatelor Miniere Valea Jiului, preotul Octavian

Pătrașcu și prof. Tiberiu Kelemen, președintele Secției Numismatice Petroșani, care și-a exprimat gratitudinea pentru ajutorul primit.

Cu această ocazie s-a făcut anunțul că d-lui Miron Rebedea, pentru merite deosebite în activitatea insignografică i s-a conferit titlul de „Membru de onoare al Societății Numismatice Române.” (foto 3)

Participanții au făcut schimburi de daruri, în aplauzele tuturor.

Părintele Dumitru Negoii din Cimpa și dr. Gălățan Dumitru-Jieț au oferit P.S. Galaction Stângă o „boată” momârlănească, un fluier ornat cu metal și o traistă.

De asemenea părintele Octavian Pătrașcu a oferit P.S. Galaction Stângă mici lucrări de artă (sfințite) și două traiste (una veche și alta nouă).

Toți s-au bucurat de bibliile primite din partea înaltului prelat.

La propunerea d-lui Ioan Velica, în aplauzele tuturor, ceea ce a dovedit un deplin consens, Primarul Municipiului Petroșani, dr. ing. Tiberiu Iacob-Ridzi, a fost ales președinte de onoare al Secției Numismatice Petroșani.

Festivitatea de deschidere a continuat, cum era normal, cu o poză de grup care va îmbogăți albumele numeroșilor participanți.

Foto 3

**A XXXIV-a REUNIUNE A COLECTIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMANIA
PETROSANI 19 - 21 septembrie 2008**

A urmat punerea în circulație a însemnelor oficiale – insigna și placheta manifestării -.

Până la ora 14³⁰ a continuat bursa de insigne, când s-a luat o pauză până la ora 16⁰⁰.

După masa a fost rezervată specialiștilor, când au fost susținute de către cei mai valoroși numismați 9 comunicări insignografice – studii de specialitate apreciate de către cei prezenți astfel au fost prezentate următoarele lucrări:

- „40 de ani de la prima expoziție de insigne din România 1968-2008”
Col (r) Ioan Dogaru – București
- „Crucea „TUNICA DOMNULUI ” – Trier 1933
ing. Ioan Velica – Petroșani
- „ Insigna corului Societății Sârbești de Cântare a Bisericii din Fabric-Timișoara”
Ilin Milan – Timișoara
- „ Insignele ramurilor de gimnastică și cele de fotbal între 1875 – 1940 la unele asociații sportive din Timișoara”
Ilin Milan – Timișoara
- „ Câteva insigne și o medalie ale Societății de Științe Matematice”
ec. Aurel Ionescu – Alexandria
- „ Insigna și medalia emise la jubileul 30 de ani de activitate a Secției Numismatice Brașov a S.N.R. 1978 – 2008”
Col. (r) Ștefan Samoilă – Brașov
- „ Insignele hidroaviației din România”
Comandor (r) Marius Popescu-Călărași
- „Placheta și insigne celei de-a XXXIV-a Reuniuni a colecționarilor de insigne din România”
prof. Tiberiu Kelemen – Petroșani
- „Insigna confecționată din ultimul aur extras din subteranele de la Barza-Brad 2006”

Dumitru Pușcașu – Petroșani

Regretăm faptul că nu au fost prezentate comunicările domnilor Dumitru Toma – Brașov și Costel Giurcan – Bârlad, care nu au participat la reuniune, deși și-au anunțat prezența.

Ziua s-a încheiat cu o masă comună care a avut loc la Hotelul „Onix”, ocazie bună pentru a lega noi prietenii și a povesti, celor dispuși să asculte, aventuri insignografice.

Urmează, spre regretul tuturor, ultima zi a reuniunii, cea în care atenția tuturor a fost atrasă de festivitatea premierii participanților.

Având în vedere că această ediție a fost una jubiliară (a XX-a organizată în Valea Jiului de către Secția Numismatică Petroșani din cele 34 de ediții) toți expozanții au primit diplome și premii..

Foto 4

Foto 5

Câteva din premiile oferite de firma S.C. „CERGLASS” S.R.L. Deva (foto4) primite prin intermediul colegilor deveni și premiul oficial al reuniunii (foto 5) executate la Alba Iulia.

La festivitate un rol important l-a avut tot ing. Ioan Velica, care alături de personalități importante din Valea Jiului au înmănat premiile.

Astfel premiile pentru tematicile Industrie minieră și Industrie în general au fost înmânate de dl. Laszlo Domokos – președintele Sindicatului Liber E.M. Paroșeni; la „Aviație” și „Pompieri” oficiile au fost făcute de către dl. căpitan Adrian Avram, comandantul Detașamentului de Pompieri Petroșani; la „Învățământ” premiile au fost înmânate de d-na prof. Olga Markos, directoarea Școlii Generale „Avram Stanca”. Doamna prof. Markos a înmânat și două premii speciale „Avram Stanca” domnilor col (r) Ioan Dogaru și prof. Tiberiu Kelemen.

Domnul Corneliu Bran a înmânat premiile la tematicile „Turism” și „Vânătoare” din partea cotidianului regional „Ziarul Văii Jiului”.

Marele Premiu al Reuniunii a fost înmânat de către dl. dr. ing. Adrian Sink – directorul Stației Centrale de Salvare Minieră Petroșani, domnului prof. Tiberiu Kelemen.

În cadrul festivității de premiere a urmat un moment emoționant : au fost înmânate de către prof. Tiberiu Kelemen insigna și diploma premiului „Floarea de colț”. Amănunte în articolul dedicat special acestui eveniment.

Festivitatea de premiere s-a încheiat cu transmiterea de către reprezentantul Secției Numismatice Alexandria, dl. Vasile Neacșu, a Cupei Colecționarului de insigne domnului Ioan Velica, vicepreședintele Secției Numismatice Petroșani (foto 6) .

La propunerea d-ui Ioan Velica, OMUL REUNIUNII a fost desemnat în persoana prof. Tiberiu Kelemen.

Cu acestea cea de-a XXXIV-a Reuniune a colecționarilor de insigne din România a intrat în istorie și totodată pe mâna cârcotașilor, care acum pot să o disece în voie.

Să ne întâlnim sănătoși în 2009, tot la Petroșani!

Caseta tehnică a reuniunii :

- 73 de expozanți;
- 210 panouri, 14.00 insigne expuse;
- expoziția s-a extins pe 56 m liniari.
- mesele unde se puteau efectua schimburi au totalizat 90m;
- 9 comunicări insignografice prezentate;
- cel mai vârstnic participant – col (r) Ioan Dogaru (București) de 86 ani, cel mai tânăr – Magyari Radu (Petroșani) de 5 ani (foto 7) .
- Fantezia colecționarilor în prezentarea „micilor bijuterii” nu cunoaște margini. Astfel colegul Brânzei Stelian din Botoșani s-a „îmbrăcat” cu insigne (foto 8).

Foto 6

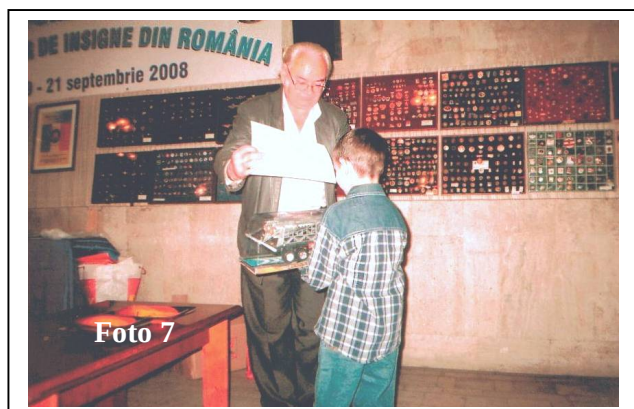

Foto 7

Foto 8

PREMII SPECIALE

Pentru tematica „**Industrie**” premiu special oferit de Sindicatul liber E.M. Paroșeni a fost acordat domnului Brânzei Stelian din Botoșani.

Pentru tematica „**Industrie minieră**” premiu special oferit de Sindicatul liber E.M. Paroșeni a fost acordat doamnei Kelemen Eugenia din Petroșani.

Pentru tematica „**Ecologie**” premiu special oferit de Asociația Schi Turism Montan „PRO-PARÂNG” a fost acordat domnului Ștefanov David din Arad.

Pentru tematica „**Fotbal**” premiu special oferit în nume propriu de către ing. Velica Ioan a fost acordat domnului Platon Nicolae din Brăila.

Pentru tematica „**Fotbal**” premiu special oferit în nume propriu de către Tiberiu Kelemen a fost acordat domnului Tudor Nicolae din Vulcan.

Pentru tematica „**Pace**” premiu special oferit în de Biserica „Sf. Varvara” din Petroșani a fost acordat P. S. Galaction Stângă - Alexandria.

Pentru tematica „**Ramuri sportive**” premiu special oferit în nume propriu de către ing. Velica Ioan a fost acordat domnului Poenariu Dumitru din Petroșani.

Pentru tematica „**Vânătoare**” premiu special oferit de cotidianul „Gazeta Văii Jiului” a fost acordat domnului Zerbes Klaus din Mediaș.

Premiul special oferit de Școala Generală „Avram Stanca” pentru exponatul „Mihai Eminescu” a fost acordat domnului col (r) Ioan Dogaru din București.

Premiul special oferit de Școala Generală „Avram Stanca” pentru organizarea celei de a XXXIV-a Reuniuni a colecționarilor de insigne din România a fost acordat domnului Tiberiu Kelemen.

Marele premiu al celei de a XXXIV-a Reuniuni a colecționarilor de insigne din România oferit de Stația Centrală de Salvare Minieră a fost acordat domnului Tiberiu Kelemen.

prof. Tiberiu Kelemen,
Președintele Secției Numismatice Petroșani

PREMIILE „FLOAREA DE COLȚ” LA CEA DE-A II-a EDIȚIE

Reacțiile favorabile ale laureaților care în anul 2007 au primit trofeul „FLOAREA DE COLȚ”- cea mai înaltă recompensă pe care o poate primi o persoană care are ca obiect de activitate studiul insignei în România – ne-a determinat ca și în anul 2008 să acordăm acest semn de recunoaștere a activității insignografice depuse de-a lungul timpului.

În anul 2008 au fost acordate șase distincții de acest gen, toate fiind compuse dintr-o mică lucrare de artă care reprezintă floarea de colț, o diplomă înseriată, respectiv o insignă.

Am fost susținuți în demersul nostru de către firma BOGRAVE – ADVERTISING București, care ne-a pus la dispoziție insigne, lucru pentru care îi mulțumim călduros cu mult respect.

Primul trofeu acordat a fost în data de 28 martie 2008 și a revenit Secției Numismatice Brașov care a împlinit 30 de ani de activitate. În acești ani secția de la poalele Tâmpiei a depus o activitate susținută în ceea ce privește insigna prin promovarea pe diverse planuri. S-au depus, de asemenea, eforturi intense în proiectarea și confecționarea insinelor care au îmbogățit multe colecții.

Restul de cinci trofee au fost acordate în cadrul celei de-a XXXIV-a Reuniuni a colecționarilor de insigne (19-21 septembrie 2008- Petroșani) și au revenit următorilor colegi cu mare experiență în domeniul insignografic:

- Andrei Ballif	- Tg. Jiu
- Gheorghe Boer	- Tg. Mureș
- Ioan Pardos	- Vulcan – Hunedoara
- Ilin Milan	- Timișoara
- Marius Popescu	- București.

Astfel s-a ajuns la premiul și diploma cu nr. 011.

Premierea a fost făcută de către Tiberiu Kelemen, președintele Secției Numismatice Petroșani și Ioan Velica, vice-președintele aceleiași secții.

Colegii care au primit trofeul „FLOAREA DE COLȚ” au fost felicitați de către organizatori în aplauzele călduroase ale numeroasei asistențe.

În încheiere s-a făcut anunțul că trofeul „FLOAREA DE COLȚ” care va fi înmănat anul viitor își va schimba forma.

40 DE ANI DE LA PRIMA EXPOZIȚIE DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

Anul acesta s-au împlinit 40 de ani de la prima expoziție de insigne care a avut loc în România.

Evenimentul a fost găzduit de Casa Centrală a Armatei (actualul Cerc Militar Național).

În ziua de 24 martie 1968 holul sălii de spectacole a instituției amintite a fost aranjat pentru a găzdui un eveniment inedit – prima expoziție de insigne din țară – manifestare în premieră. Până la acea dată nimeni nu s-a gândit să ordoneze „micile bijuterii” pe tematici și țări de proveniență pentru a putea fi prezentate marelui public.

La vernisajul expoziției care a adus pe simeze aproximativ 2000 de insigne din toate domeniile, dar unde însemnele militare au reprezentat cel mai important segment, au participat ofițeri superiori din conducerea C.C.A. alături de ing. Octavian Luchian – vicepreședintele Societății Numismatice Române și George Buzdugan – secretar general al S.N.R. din acea perioadă.

Numerosul public care a vizitat expoziția în prima zi a rămas uimit de diversitatea formelor, culorilor și tematicilor văzute, necrezând că pot exista atâtea insigne.

Expoziția a fost una de ținută, în acest sens fiind bătută o insignă (concepție Ioan Dogaru – fig. 1), au fost tipărite afișe și invitații, iar în final au fost numeroase comentarii în presă.

În 1968 un eveniment care nu are nici pe departe o conotație politică a captat atenția presei. Astfel au apărut articole elogioase în revistele „Magazin”, „Flacăra” și „Viața Militară” sub semnăturile unor renumiți mănuiitori ai condeiului.

Redăm numai un fragment din articolul „Insigne” semnat de V. Turcu: „... În holul sălii de spectacole de la Casa Centrală a Armatei din București a fost deschisă o expoziție de insigne – colecția col. Ioan Dogaru. Este primul eveniment de acest fel și totodată cea dintâi mărturie de o asemenea amploare a unei pasiuni mai puțin frecvente, dacă o comparăm bunăoară cu cea a filateliștilor...”.

O promovare inedită a pasiunii pentru insignografie a constituit-o faptul că expoziția de la București a urmat un traseu interesant prin țară: în luna mai a fost musafirul Casei Armatei Brașov, în iunie aceeași expoziție putea fi văzută la Casa Armatei Iași, în iulie s-a expus la Casa Armatei din Bacău și Constanța, iar periplul s-a încheiat în august, tot în București, unde expoziția a fost găzduită de Palatul Pionierilor din Cotroceni.

Din păcate la Palatul Pionierilor am avut parte de o experiență neplăcută care a umbrat succesul expoziției itinerante, asupra căreia am să revin cu altă ocazie.

Odată drumul fiind deschis, văzând și reacția pozitivă creată de expozițiile enumerate, a apărut necesitatea adoptării unui cadru organizatoric adecvat. În acest sens s-au purtat numeroase discuții cu regretații Aurel Dula din Petroșani și Pavel Milovan din Timișoara pentru organizarea unei întâlniri între colecționarii cunoscuți din România.

Astfel în 1975 orașul Petroșani a găzduit prima întâlnire a colecționarilor de insigne din România, iar astăzi, tot la Petroșani am venit la ediția a XXXIV-a.

Este meritul de netăgăduit al secției numismatice din localitate care sărbătorește astăzi și un eveniment deosebit – cea de-a XX-a Reuniune organizată în Valea Jiului.

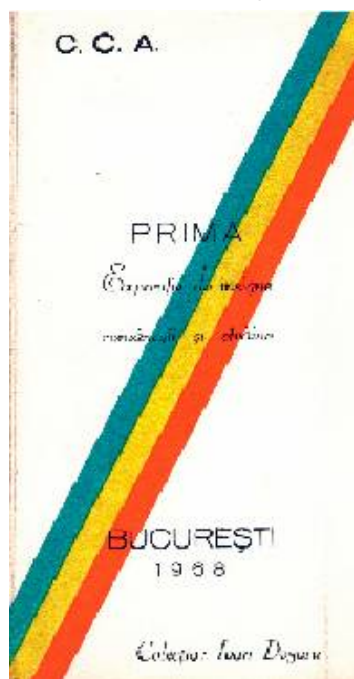
Gratitudinea noastră întregului colectiv de aici, în special colegilor Ioan Velica, Ioan Padros, Dumitru Pușcașu, care sub conducerea prof. Tiberiu Kelemen au realizat ceva cu totul deosebit prin menținerea continuității manifestărilor insignografice la cel mai înalt nivel! Tuturor mulțumiri!

Insigna bătută cu ocazia expoziției (foto 1)

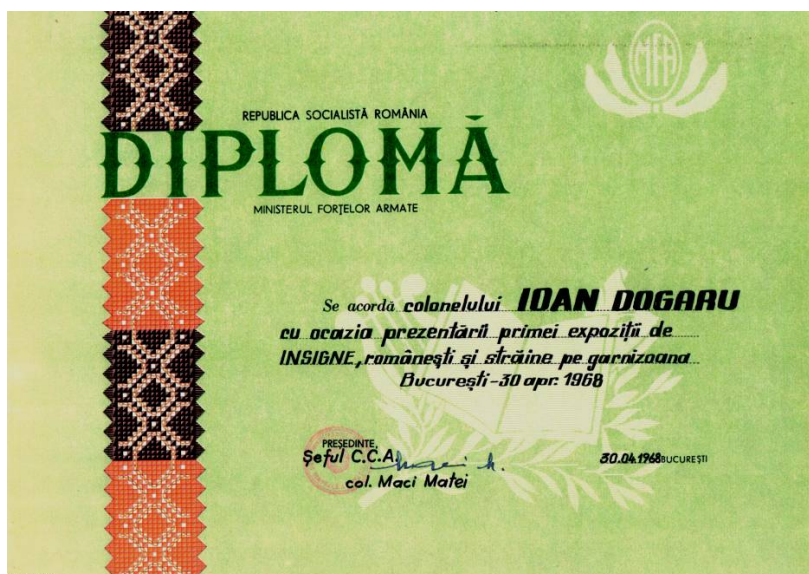

Carte poștală de promovare a expoziției

Programul expoziției

Diploma cu care a fost răsplătit col. Ioan Dogaru pentru realizarea primei expoziții din România.

Col. (r) Ioan Dogaru,
membru de onoare al
S.N.R.

CRUCEA „TUNICA DOMNULUI” – TRIER 1933

Petroșani 20 .09. 2008

Avers

Această cruce-insignă a apărut în anul 1933 la Trier – un oraș din vestul Germaniei, landul Renania-Palatinat, situat pe cursul râului Mosel. **Trier** – este considerat a fi cel mai vechi oraș de pe teritoriul german, în prezent având o populație de 98.000 locuitori.

Orașul a fost fondat în anul 16 î.Hr. în epoca romană sub numele

Revers

de colonia Augusta Treverorum. Capitală a provinciei romane Belgica, Trier a constituit o foarte importantă citadelă defensivă contra atacurilor barbare.

Începând din secolul al II-lea devine un mare oraș comercial și apoi una dintre capitalele regimului Tetrarhiei romane, astfel că la sfârșitul secolului al III-lea, era calificat ca fiind „a doua Romă”.

În catedrala din Trier se află o relicvă considerată a fi tunica purtată de Isus Hristos. Unele monumente romane, Catedrala „Sf. Petru” și Biserica „Maica Domnului” din Trier au fost înscrise în anul 1986 pe lista patrimoniului cultural mondial UNESCO.

Printre personalitățile născute la Trier îi regăsim pe Ambrozius (cca. 340) doctor al Bisericii și Karl Marx (n. 5 mai 1818) filozof, economist și publicist.

După ce, la 30 ianuarie 1933, Adolf Hitler (1889-1945) devine cancelar al Germaniei, au început atacurile josnice asupra evreilor duse până la paroxism. În aceste condiții, Catedrala din Trier, în semn de protest au emis o cruce-insignă, ce avea în mijloc „cămașa (tunica) Domnului” nostru Isus Hristos, simbolizând faptul, că sub cămașa Domnului au loc toți creștinii iar cei care sunt antisemiți, înseamnă a fi necreștini.

Toleranța manifestată s-a întărit și prin faptul că anul 1933 a fost Anul Sfânt la catolici, împlinindu-se 1900 de ani de la răstignirea lui Isus.

Foto 1

Cu acest prilej Papa Pius al XI-lea (laic Achille Ratti) (1857-1939), papă între anii 1922-1939, s-a arătat pentru prima oară mulțimii, în Piața San Pietro, fiind ovaționat de poporul italian (foto 1).

Părinții lui Achille Ratti, ca și ai lui Pius al X-lea, erau oameni simpli. Născut la 31 mai 1857 în Desio a mers la seminarul din Milano și apoi la Universitatea Gregoriană pentru a-și lua doctoratul în teologie.

În 1918 Papa Benedict al XV-lea îl trimite pe Ratti de la cercetările sale pentru a sluji mai întâi ca vizitator și

apoi ca nuntiu în tulburata Polonie.

Pentru un cărturar la aproape 61 de ani, plecarea în prima sa misiune diplomatică într-o țară revenită

la viață după un secol de fărâmițări, era oarecum o povară. Dar bătrânul istoric a rezolvat cu succes situația uimind îndeajuns pentru a tulbura o curte supremă plină de Solomoni. În plus, a dat dovadă de curaj. Când alți diplomați au fugit dinaintea năvalnicei armate roșii a lui Trotski, Ratti a rămas ca să audă bubuiturile armelor sovietice în amenințata Varșovia.

A avut mulțumirea de a vedea eroica Polonie răsculându-se și alungându-i pe comuniști. În 1921 Papa Benedict l-a creat pe Ratti cardinal și arhiepiscop de Milano. Câteva luni mai târziu Papa Benedict moare și în locul lui este ales Ratti.

Papa Pius al XI-lea este pus în fața unei triste și tulburate lumi postbelice, o lume amenințată și ispitită de fascism și comunism. Departe de a ceda descurajării Pius s-a străduit din răspuneri să adune forțele binelui și să remedieze răutățile timpului. Pentru a aminti lumii materialiste primordialitatea spiritualității, Pius a stabilit frumoasa sărbătoare a lui Hristos Rege. În treizeci de enciclice a revărsat lumină asupra dificultăților timpului. Remarcabile au fost enciclicele sale asupra educației, căsătoriei, și mai presus de toate, asupra problemei sociale. Deși a luptat plin de curaj încă de la început, Pius era gata să întindă mâna cu prietenie, iar pontificatul său este remarcabil printr-o întreagă serie de concordate. Cel mai important eveniment a fost, desigur Tratatul de la Lateran din 1929, care a adus atât de mult dorita și mulțumitoare rezolvare a problemei romane. A fost interesat de Bisericele răsăritene separate și dorea unirea cu ele.

Foto 2

Tot în anul de grație 1933 se împlineau 450 de ani de la nașterea reformatorului Martin Luther (n. 10 noiembrie 1483 – decedat 18 februarie 1546), preot și doctor în teologie, a fost primul reformator protestant ale cărui reforme au fost aplicate în Bisericele Evanghelice-Luterane (foto 2 medalia bătută cu această ocazie).

Reforma protestantă din Germania a fost începută de Martin Luther în 1517. El a încercat să reformeze Biserica Catolică, dar, din cauza rezistenței de care a dat dovadă, Biserica a fost împărțită în structura actuală. Martin Luther s-a născut în Eisleben, Saxonia, la 10 noiembrie 1483, părinții lui fiind Hans și Margaret Ziegler Luther. La scurt timp după nașterea lui Martin, familia lui s-a mutat în Mansfeld, unde tatăl, Hans, a lucrat ca miner.

Îndrumat de tatăl său, Luther a început în 1505 să studieze dreptul, dar, ulterior s-a dedicat carierei ecleziastice, devenind călugăr al ordinului augustinian. Martin Luther și-a luat doctoratul în teologie în anul 1512 și a devenit profesor de științe biblice la prestigioasa Universitate Wittenberg. Seriozitatea cu care Luther și-a susținut vocația sa religioasă l-a condus la o criză personală profundă: se întreba cum era posibil să reconcilieze cerințele legii lui Dumnezeu cu incapacitatea omului de a le urma. El a găsit răspunsul în Noul Testament: Dumnezeu, devenind om în Isus Hristos, a împăcat omenirea cu el.

Ceea ce era cerut omenirii nu era o respectare strictă a legilor și a obligațiilor religioase, ci un răspuns de credință, răspuns acceptat de Dumnezeu. ACEASTĂ CREDINȚĂ TREBUIA SĂ SE BAZEZE PE DRAGOSTE, NU PE FRICĂ. Credința lui Martin Luther l-a făcut să intre în 1517 în conflict cu Biserica Romano-Catolică. Papa Leon al X-lea, pentru a strânge fonduri în vederea construirii Bazilicii Sf. Petru din Roma, a vândut credincioșilor indulgențe. Prin vânzarea de indulgențe se oferea, în schimbul unei donații bănești, anularea suferințelor vremelnice datorate păcatului – odată iertat prin pocăință. Luther s-a declarat împotriva acestei practici.

La 31 octombrie 1517, Martin Luther a afișat pe ușa principală a bisericii din Wittenberg o listă cu cele 95 de teze. Ele cereau interzicerea comerțului cu indulgențe. Aceste teze au circulat repede prin Germania și au cauzat o mare controversă. Papa a ordonat ca Luther să compară la Augsburg, în fața cardinalului Thomas Cajetan. Cardinalul i-a cerut să-și retracteze cele 95 de teze. Luther a replicat că și le va retrage doar dacă i se va dovedi pe baza Bibliei că el este cel ce greșește. În 1521, Papa, prin bula de excomunicare emisă împotriva lui Luther, a cerut împăratului Carol al V-lea să-l execute. Acesta, în loc să satisfacă dorința Papei, a convocat o adunare pentru examinarea lui Luther.

Officialitățile din Dietă i-au cerut să-și retragă declarațiile. Luther a refuzat, iar membrii Dietei l-au declarat indezirabil. Luther a reușit să scape de pedeapsă cu ajutorul prietenului său, guvernatorul Saxoniei, care l-a ascuns în castelul său din Wartburg, castel aflat în apropiere de Eisenach. Lui Luther i s-a pus pseudonimul „cavalerul George”. Pe durata șederii sale în Wartburg, Luther a început să traducă Noul Testament în limba germană. Încercările sale de reformare a bisericii locale nu au avut succes în Europa Centrală în timpul vieții sale, dar au fost continuate de discipolii săi. În 1524 numeroși țărani din Germania s-au folosit de teoria lui Luther ca pretext pentru declanșarea unei revolte țărănești. În 1525, Martin Luther s-a însurat cu fosta călugăriță Katharina von Bora, arătându-se astfel adversar al impunerii celibatului preoțesc. Restul vieții și l-a petrecut scriind, ținând predici și organizând Reforma Bisericii în Saxonia. Luther a murit la 12 februarie 1546 în Eisleben, orașul în care se născuse. Luther este cunoscut ca „părintele Reformei”. Intenția lui nu a fost crearea unei Biserici noi, alternative, ci înnoirea Bisericii Universale.

Această mică insignă-cruce aniversară și comemorativă, a însemnat pentru cei care o purtau un simbol al toleranței, al bunei înțelegeri și conviețuirii întru Domnul nostru ISUS HRISTOS.

Azi, la anul 2008, se împlinesc 1975 de ani de la răstignirea lui Isus și 525 de ani de la nașterea reformatorului Martin Luther precum și 75 de ani de la ținerea primei slujbe religioase de către Papa Pius al XI-lea în Piața San Pietro din Roma.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Album „Realitatea Ilustrată”, București, 1933, pag.62.
2. Keith Randell „Luther și Reforma în Germania 1517-1555”, Ediția a II-a, Editura Bic All, București, 2002.
3. Anca Voican, Odette Hanganu, Dinu Moraru „Pe urmele lui Hitler”, Editura Lumea Magazin, București, 2006.
4. Magdalena Timar, C-tin Olariu „Mic Dicționar Biblic”, Editura URANUS, București, 1992.

**Ing. Ioan Velica
Petroșani**

INSIGNA CORULUI „SOCIETĂȚII SÂRBEȘTI DE CÂNTĂRI A BISERICII DIN FABRIC TIMIȘOARA”

Petroșani la 20 septembrie 2008

Din cele mai vechi timpuri omul a avut și momente de odihnă sau bucurie când pentru delectare s-au produs sunete atât prin obiecte instrumentale cât și prin voce, sunete care de fapt au fost primele încercări muzicale care se practică și astăzi.

Activitatea corală, orchestrală, fanfare sau alta moduri de exprimare sunt deja etape superioare, fiind necesară instruirea pentru a realiza o cântare armonică.

În Timișoara secolului al XIX-lea cetățenii sârbi pe lângă corurile bisericești, au constituit în 1836 primul cor sârbesc de cântare armonică compus din elevi de liceu, care cântau la diverse ocazii și chiar la slujbele religioase.

În cartierul „CETATE” din Timișoara, în anul 1868, se constituie Frăția – Societatea Sârbească de Cântări, cor civil cu statut propriu din 17 martie 1868, statut care a fost vizat de Ministerul de Interne Maghiar în 20 martie 1869, cor care a activat cu mici intermitențe până în 1947.

În cartierul „FABRIC” (suburbia Palanca Mare) din Timișoara, - cartierul morarilor, meșteșugarilor, comercianților și industriașilor ortodocși și catolici - au existat biserici care au fost distruse de turci în 1717 astfel că de abia în 1746 începe construirea unei noi biserici ortodoxe sârbe din cărămidă cu acoperiș din țiglă și cu clopotniță separată.

Biserica nou construită cu hramul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, a fost sfințită în 1755 fiind accesibilă enoriașilor sârbi, români, greci și altor ortodocși din cartierul Fabric.

Comunitatea bisericească a românilor își ridică pe malul drept al canalului Bega (lângă viitoarea hidrocentrală) o nouă biserică cu hramul Sfântului Ilie, mult mai înaltă și încăpătoare, care a fost sfințită la 2 august 1826 slujind enoriașii români până în 1913 când a fost demolată după ce Uzina Electrică Municipală a clădit cea mai grandioasă și frumoasă biserică ortodoxă română, situată pe strada Andrei Șaguna la aproximativ 800m de vechiul amplasament. Pictarea bisericii a durat aproximativ 15 ani și a fost executată de marele pictor de biserici bănățean Ion Zaicu.

Comunitatea bisericească a sârbilor din Fabric având o avere de aproximativ 280.000 florini, a construit o casă parohială cu o sală enormă pentru acele timpuri, dotând-o și cu un pian, astfel că, activitățile culturale se puteau desfășura lejer (muzică, teatru, spectacole). Sala a fost închiriată pentru exersări și Societății de Cântări din Cartierul Cetate, fapt care a generat și neînțelegeri între coriștii din Cetate, motiv pentru care președintele, Dr. Bránko Stefanovici, împreună cu 20 de coriști trece la Comunitatea Bisericească din Fabric în 1895 iar în 1896 înființează Societatea Sârbească de Cântări a Bisericii din Fabric Timișoara. Statutul societății a fost aprobat de Magistratura Timișoarei, acest cor civil și bisericesc fiind format din 40 – 44 membri: sârbi, români germani și evrei de ambele sexe. Corul a funcționat doar până în 1906, când a fost absorbit de corul din cetate prin fuziune . Astfel a încetat existența corului din Fabric, acesta depunând Statutul la Magistratura Orașului Timișoara.

În concurență Comunitatea Bisericească Sârbească din Mehala (vechea denumire Ferencvaros – Franzdorf) a înființat corul bărbătesc în 10 mai 1903 care a fost avizat de Ministerul de Interne Maghiar în 02 iunie 1903 sub denumirea de ZORA (Răsăritul).

INSIGNA

Insigna corului bisericesc din Fabric, o insignă de mare raritate, cu alura unei medalii de distincție, este compusă din două corpuri, în care îmbină perfect cinci culori, fiind pe bună dreptate calificată drept o insignă deosebit de frumoasă. Până în prezent, această insignă nu a fost evidențiată în literatura de specialitate, singurul exemplar cunoscut de subsemnatul fiind cel pe care vi-l prezint.

Pe verticală insigna are 100 mm, lățimea maximă a metalului în partea superioară este de 40 mm iar cea minimă de 35 mm; medalionul metalic are diametrul de 37 mm; panglica bicoloră dublă are lățimea de 30 mm, iar înălțimea de 25 mm.

În partea superioară corpul metalic presat are culoarea aurie, fiind structurat pe două planuri, planul apropiat este un cartuș de 40 mm lățime și 11 mm înălțime deci un dreptunghi ovalizat (cu colțurile teșite în arc), cartușul este umplut cu email (smalt) alb șlefuit. În interiorul cartușului pe două rânduri cu litere în relief, șlefuite, cu înălțimea de 2mm, apare denumirea corului cu litere slave de tipar (Temisvarko Fabrisko Srpsco Cikveno Pevacko Drustovo).

Planul doi are deasupra cartușului un decor în relief meandrat suprapus de vrejuri care susțin în fleuron (cimer) simbolul cabinei sufleurului; în partea de jos a cartușului, avem un ornament în relief cu vrejuri în jos la capete iar între vrejuri apar patru perechi de pietre de vatră, la mijloc despărțite de un vrej melcat jos.

Pe spatele (reversul) plăcii de bază, avem sudat un ac de siguranță elaborat pe orizontală iar paralel în partea de jos o bară sudată pentru prinderea panglicii (benzii).

În reversul plăcii de bază avem stanțat incus un dreptunghi de 7 mm pe 4 mm cu firma producătoare pe trei rânduri:

AD. BELADA;
MARIAHILF St.54;
A. WIEN.

De bara din spate a plăcii de bază este prinsă prin coasere, banda moară bicoloră; roșu și albastru azuriu, dublă de 30 mm pe 25 mm.

Ornamentul inferior, stanțat, auriu, posedă o bară cilindrică care pătrunde panglica moară, pe orizontală pentru fixare, având vrejuri îndreptate în jos și în sus și chiar o floare (crizantemă) în jumătatea stângă. Vrejul din mijloc, respectiv cel mai lung are în partea de jos o gaică mică pătrunsă de o za mică din bara probabil de cupru, za care susține medalionul.

Medalionul presat de culoarea argintului oxidat reprezintă o cunună închisă din două ramuri de măslin formând un cerc; ramurile la mâner sunt legate cu o panglică în formă de fluture, iar frunzele vârfului ramurilor au o gaică pătrunsă de za de cupru. În interiorul cercului de ramuri de măslin avem stilizat un instrument specific sârbesc- gusle (vioara cu o coardă), amplasat în prim plan în diagonală, sinistru inferior – dextru superior ; în planul doi, respectiv sub instrument, avem încrucișat arcușul amplasat în diagonală dextru inferior - sinistru superior.

Insignele în anumite cazuri, au făcut parte din documentele înaintate pentru vizarea statutului societății respective. Așadar putem presupune că insigna datează din 1895, an în care s-a constituit corul și de altfel datează și ștampila. Activitatea corului fiind de doar 11 ani, în mod cert numărul exemplarelor confecționate a fost redus.

Ilin Milan
Timișoara

INSIGNELE DE GIMNASTICĂ ȘI FOTBAL ÎNTRE 1875 – 1940 LA UNELE ASOCIAȚII SPORTIVE DIN TIMȘOARA

Petroșani 19-21 sept. 2008

Începând cu 1830 în Moldova și Țara Românească, Regulamentele Organice (legi fundamentale până la 1858), cu privire la educația fizică, menționează noțiunile de profesor de gimnastică și exerciții de gimnastică.

În prima jumătate a secolului al XIX-lea, se practicau activități de gimnastică la Mediași, Golești, București, Craiova etc., coordonate de cunoscuții profesori de gimnastică Ludwig Roth, Gheorghe Mocanu și alții care aveau un salariu de 150 de lei, egal cu al profesorilor de aritmetică, limba greacă etc.

În 12 februarie a anului 1875 trei funcționari de bancă, Alpenheim M., Bruckl C. și Subarici S. organizează prima asociație sportivă de amputare a orașului Timișoara care este vizată în 1876 sub denumirea de R.G.T.T.E. (Rekesz Gyakorlati Temesváry Torna Egyesület) = Compartimentul Asociației de Practicare a Gimnasticii din Timișoara, în cadrul căreia pe lângă gimnastică se mai practicau: atletismul, tirul, ciclismul, tenisul de câmp și scrima.

Dl. Stutzbart Antal cere în 1876 Ministerului de Interne Maghiar, pașaport pentru întreaga Europă, pe perioada de un an, în vederea practicării exercițiilor corporale, respectiv a gimnasticii. Formularul tip prin care s-a adresat cererea, s-a depus la Timișoara în 24 august 1876 cu taxa de 1 forint.

R.G.T.T.E.-ul a organizat multe concursuri mari la care pe lângă sportivii din Timișoara au participat sportivi din alte orașe și țări; astfel că primul meci demonstrativ de fotbal s-a organizat la sfârșitul anului școlar 1899 între elevii Liceului Piarist clasele superioare, participând un numeros public, fapt consemnat în presa vremii. Menționăm că jocul cu balonul rotund era pus în afara legii în instituțiile de învățământ din Timișoara, dar datorită energicului profesor Carol Müller această interdicție a fost surmontată, cu implicarea și participarea R.G.T.T.E.

Tot în 1899 la Timișoara se practica pe câmpul târgului din Calea Aradului, deși de abia în 26 aprilie 1902 se înființează primul club de fotbal T.A.C. (Temesváry Atlétikai Club) = Club Athletic Timișorean, cu următoarea conducere: Președinte Dl. Dr. Adalbert Mesko; Vicepreședinte: Dl. Rudolf Trinks și renumitul jucător de fotbal; Secretar: Ing. Victor Covaci; Casier: Iuliu Aranyossy, având doar 30 de membri fondatori.

La patru zile de la înființare, președintele Fotbal Clubului Timișorean, dl. A .Mesko se prezintă în audiență la primarul orașului Dl. Dr. Carol Telbis de la care cere un loc pentru amenajarea terenului, primind locație în spatele Facultății de Mecanică de pe B-dul Mihai Viteazul (unde se amenajează terenul care ulterior va deveni stadionul F.C. Politehnica, F.C.Știința, stadion de fotbal și atletism care va funcționa până în 1962 ca principal stadion timișorean).

Primul meci de fotbal a fost susținut în 20 august 1902, de Fotbal Club Timișoara (T.A.C.), cu Reuniunea de Sport din Lugoj, T.A.C. pierzând meciul cu 2-3.

Ulterior T.A.C. a obținut rezultate bune în campionatul districtual ajungând de două ori vice-campioană districtuală, dar pentru susținerea activităților era nevoie de bani, astfel că T.A.C. organiza baluri pentru strângerea de fonduri, așa cum rezultă din invitația mai jos reprodusă (Foto1).

În 29 ianuarie 1905 se constituie Reuniunea de Gimnastică Timișoara cu statut vizat în 03 iunie 1905 de Ministerul de Interne Maghiar ; de fapt noua reuniune este continuatoarea R.G.T.T.E. vizată în 1876, având ca președinte pe Dl. Gerdanovici Sandorși secretar: Oberst Jozef. Această reuniune a ființat și între cele două războaie mondiale, având chiar și echipă de fotbal dar cu rezultate nesemnificative în campionatul districtual.

Foto 1

În 08 octombrie 1910 se constituie primul club de educație fizică a muncitorilor din Timișoara (probabil și primul din țară) sub denumirea de T.M.T.E. (Temesváry Muncas Testédzo Egyesület) = Asociație de Educație Fizică a Muncitorilor din Timișoara, având culorile roșu și negru.

Ca și activitate a cuprins aproape toate disciplinele chiar și fotbal, iar muncitorii în afara educației fizice au făcut și educație culturală. Unul dintre animatorii T.M.T.E. a fost și Dl. Iljin Vlada Blagoe, arbitru de fotbal, handbal, antrenor de handbal în 11 la femei, și campion districtual la maraton 15 km în 1920.

Totuși în 19 februarie 1928 se constituie R.G.M.T. (Reuniunea de Gimnastică a Muncitorilor din

Timișoara) cu președintele Löbl Sigismund, preluând de fapt T.M.T.E. și culorile clubului, - roșu și negru în bare -, devenind persoană juridică în 07 noiembrie 1928.

În 12 august 1930 devine persoană juridică și Reuniunea de Gimnastică din Timișoara care avea filiația încă din 1875.

C.A.M.T. (Clubul Athletic Muncitoresc Timișoara) se constituie prin fuziunea a două dintre cele mai îndrăgite echipe de fotbal din Timișoara T.M.T.E. (R.G.M.T.) și T.A.C. (C.A.T.), în luna august a anului 1936; realizând în divizia „B” un plasament bun, locul V în campionatul 1936-1937, locul II divizia „B” seria a II-a în 1938-1939, locul I în divizia „B” seria a II-a în 1939-1940, ocupând locul V în divizia „A”.

Urmează o perioadă nefastă pentru sportul muncitoresc, activitățile fiind interzise de autoritățile dictatoriale.

După al doilea II-lea Război Mondial unele asociații sportive se reactivează, astfel C.A.M.T. în campionatul 1946-1947 obține în divizia „B” seria I, locul X, în 1947-1948 obține locul II după Politehnica Timișoara în divizia „B” seria a III-a, în campionatul din 1948-1949, C.A.M.T. obține locul XIII în divizia „B” seria a II-a. Ca urmare a acestui rezultat și a reorganizării activităților sportive, dispare C.A.M.T. cu toate că în 1948 își reconstruise copertina de la tribuna principală a terenului, situat paralel cu strada Circumvoluțiunii.

Trebuie menționat că activitățile sportive în Timișoara au fost de anvergură având la un moment dat 9 terenuri de fotbal practicabile.

INSIGNE

R.G.T.T.E. –Insigna este de format mic, rotundă, cu diametrul de 14 mm, din metal presat, alamă, având două planuri: planul apropiat are un scut astilizat traversat în diagonală de un cartuş sinistru sus-dreapta jos fiind cu email alb cu un rând de litere în relief auriu R.G.T.T.E., una dintre litere „T” mijlociu iese din cartuş deasupra; câmpul superior dreapta cu email albastru și deasupra literei „T”, anul 1875, în mijlocul câmpului inferior stâng cu email albastru avem un triunghi care pe fiecare latură are câte trei linii perpendiculare de 1mm, scutul este aplicat pe o cunună rotundă din două ramuri de măsline. Reversul, spatele insignei, anepigrafic cu talpa clasică sudată de placă.

La **medalia R.G.T.T.E.** din metal argintat cu anou mic, pe marginea superioară, aversul are în centru un bărbat athletic care stăpânește un leu, iar în mâna stângă ține o jerbă din ramuri de măslin, în plan îndepărtat avem reprezentate cinci aparate de gimnastică. Reversul medaliei, în partea stângă are stilizată zeița victoriei care în mâna dreaptă și antebraț ține o jerbă, iar cu mâna stângă ridicată ține două cununi cu vârful în jos . În centrul superior avem ștanțate prin incusiune literele R.G.T.T.E. arcuite puțin în sus, sub litere avem incusă o linie limitată, sub linie avem spațiu liber, iar în partea de jos cifra romană II (locul II), sub cifra romană avem semicircular numele gravorului în relief DUCAS din ARAD. În câmpul liber este gravat manual, cursiv –1934 VI 16–, din eroare scris răsturnat. Probabil Reuniunea de Gimnastică din Timișoara din lipsă de medalii a acordat o medalie veche.

Revers

Insigna **T.A.C.** este o insignă mică, rotundă, cu diametrul de 15 mm din alamă presată, având în câmpul central un corb cu email negru conturnat spre stânga, cu un inel auriu în cioc; înconjurat de email alb, corbul este flancat, pe orizontala mediană în stânga de cifra 19 și în dreapta de cifra 02, deasupra corbului avem în relief metalic T.A.C. ; câmpul cu email alb este înconjurat de o bandă cu email verde.

Reversul insignei are o talpă în formă de potcoavă puțin curbată sudată de corpul insignei, pe coama căreia avem incusă, prin ștanțare, de numirea firmei producătoare pe un rând: A. BELADA'S NFG WIEN VII BURGG.40. Firma A. Belada a avut mai multe locații în Viena.

Prezintă Invitația la Balul mascat al T.A.C. (C.A.T.) din 01.02.1926 .

T.M.T.E. Insigna are forma unui scut clasic de 15 mm pe verticala centrală și 12 mm, orizontala mediană, scutul are în partea superioară un cartuș orizontal cu email roșu transparent având înscrisă denumirea T.M.T.E. în relief metalic, litere aurii de 3 mm înălțime .

Sub cartuș avem bare pe verticală perpendicular pe cartuș, trei bare cu email roșu transparent și două bare cu email negru. Spatele insignei are o talpă mai mare decât insigna propriu-zisă, fiind de 20 mm sudată și incus prin ștanțare firma producătoare; într-un cerc exterior dublu avem un porumbel în zbor spre stânga și sub literele incuse P & F. La această insignă am mai văzut aplicat ac de siguranță cu mult mai mare pe verticală și pe orizontală și chiar ac simplu .

La insigna T.M.T.E., mică, de 10 mm pe verticală și 8 mm pe orizontală, aversul este identic cu cel

al insignei anterioare, doar spatele este diferit, având talpa sudată anepigrafă sub formă de picătură alungită întoarsă cu sistem basculant de prindere.

C.A.M.T. Insigna este complexă având forma de scut clasic, având pe verticala mediană maximă 16 mm, iar pe orizontala mediană 14 mm. Mobilul centrat al insignei este un corb conturnat spre dreapta cu inel auriu în cioc, stând pe ramură groasă; scutul este traversat orizontal în mijloc de un cartuş cu email albastru având în partea stângă milesimul 19 și în partea dreaptă milesimul 36, în mijlocul cartuşului se află partea de jos a corpului corbului. În câmpul superior cu email albastru avem în partea stângă un scut ovalizat care în partea de jos atinge cartuşul median, scut cu email verde pal cu litere pe trei rânduri : 1) TAC.; 2) CAT; 3) 1902. În partea dreaptă avem un scut similar și simetric colorat cu email roșu murdar cu litere pe trei rânduri: 1) TMTE; 2) RGMT; 3) 1910.

Câmpul de jos al scutului este despicat în două, având în partea din stânga email verde pal și literele C.A., iar în partea dreaptă email negru cu literele M.T., insigna datorită calității emailului nu este aspectuoasă, dar este un argument istoric. Spatele (reversul) insignei anepigraf cu talpa interesantă lipită de placa insignei cu cositor.

C.A.M.T. Insignă de merit, din alamă, în formă de scut clasic având 20mm pe verticala centrală și 16 mm pe orizontala mediană. În partea de sus a scutului avem un cartuş pe orizontală cu email negru și

litere în relief cu înălțimea de 2mm (C.A.M.T.). Sub cartuş avem un cerc cu diametrul de 14mm în care avem stilizat planiglobul - partea Europei Meridionale - unde apa este reprezentată prin email albastru iar pământul prin email de culoare maronie.

Linia aurie metalică, greu vizibilă pleacă din Timișoara spre Constanța, apoi Istambul, Ancara, Alexandria, Roma cu revenire la Constanța, Timișoara, probabil semnificând locațiile unde au participat la competiții sportive. Deasupra cercului cu planiglob în colțul din stânga sus sub cartuş are milesimul 39. Spatele insignei are o talpă lipită cu cositor și pe talpă incusă cifra 40, probabil anul evidențierii. Placa insignei are pe spate, litere parțial distruse, înscrisul „MERITE”.

C.A.M.T. Insignă rotundă din alamă presată cu diametrul de 16 mm, având cartuş circular cu vopsea verde lăcuită și litere în relief aurii semicircular superior de la stânga spre dreapta punct TIMIȘOARA punct; semicercul de jos din stânga către dreapta ROMÂNIA. Cercul interior al cartuşului circular are un cartuş mic pe orizontala mediană care în interior are vopsea de culoare verde și litere aurii CAMT. Deasupra și sub cartuşul central orizontal avem câte un semicerc având vopsea roșie. Spatele insignei anepigrafic are un ac lung cositorit. Ca factură, insigna nu iese din tipicul insinelor postbelice, totuși este de calitate mai bună și mai aspectuoasă.

Rolul insignei de argument în metal al unor activități omenești se poate evidenția prin colecționarea și încercarea de a realiza cât de cât o cronologie pentru aducere aminte.

Fotografiile pieselor au fost executate de domnul Șepilici Raoul.

**Ilin Milan
Timișoara**

CÂTEVA INSIGNE ȘI O MEDALIE A SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE MATEMATICE (S.S.M.) DIN ROMÂNIA

Petroșani la 20 septembrie 2008

În anii 1983 – 1988 apare la Iași revista „Reacții științifice” care cuprindea și probleme de matematică dar din cauza greutăților financiare a avut o apariție scurtă și sporadică.

În București în anul 1894 exista Școala Națională de Poduri și Șosele – care mai târziu va deveni Școala Politehnică – unde în acel an rezultatele la concursul de admitere la disciplina matematică au fost foarte slabe ceea ce a creat îngrijorare în rândul profesorilor.

La 15 septembrie 1885 s-a inaugurat Podul „Carol I”, de la Cernavodă realizare deosebită a inginerului român Anghel Saligny. A doua zi după inaugurarea podului apare la București „Gazeta Matematică” la inițiativa profesorului – de atunci la S.N.P.S. – care a încurajat un grup de ingineri să realizeze această revistă ca să vină în interesul tinerilor, pentru îmbunătățirea cunoștințelor în domeniul matematicii. Inginerul Anghel Saligny a fost autorul moral și părintele spiritual al acestei gazete care a apărut în vremuri mai grele și care apare și acum într-un tiraj foarte redus ca acum 113 ani.

Cei 10 ingineri care au fost inițiatorii acestei gazete sunt: 1. Vasile Cristescu, 2. Andrei Iochimescu, 3. Ion Ionescu, 4. Victor Balaban, 5. Mihail Roca, 6. Ion C. Zotlu, 7. Emanoil Davidescu, 8. Tancred Constantinescu, 9. Marian Kinbaum, 10. Constanța Pompiliu. Ulterior s-au mai adăugat alte personalități remarcate ale matematicii românești între care Gheorghe Țițeica. Acesta a fost primul matematician care la numai o lună de zile de la apariția primului număr al gazetei s-a alăturat grupului de ingineri cu inițiativă. Apoi a fost la Sorbona unde a susținut teza de doctorat, după care s-a dedicat până la sfârșitul vieții aceste publicații.

În rândul celor care au contribuit la realizarea acestei publicații au mai fost Anton Davidoglu, Gogu Constantinescu, Traian Lalescu, Ion Barbu, Dimitrie Pompeiu și mulți alții.

Societatea de Științe Matematice a fost înființată în anul 1899 când la o ședință a „Gazetei Matematice” care a avut loc la inițiativa profesorului Ion N. Ionescu de la Valea Călugărească s-a hotărât constituirea Societății „Gazeta Matematică”. În anul 1910 Societatea „Gazeta Matematică” a fost recunoscută prin lege, iar Spiru Haret a avut o scurtă intervenție, Regele Carol I a promulgat legea, iar Gheorghe Țițeica, devine reporter voluntar pentru concursuri.

În 1929 Societatea „Gazeta Matematică” organizează la Cluj, la inițiativa lui Petre Sergescu, primul Congres al Matematicienilor Români.

În anul 1932 tot la inițiativa lui Petre Sergescu se organizează al doilea Congres al Matematicienilor Români, de data aceasta cu participare internațională.

La a 40-a aniversare de la înființarea Societății „Gazeta Matematică”, societatea număra 274 de

Foto1

membri din care 49 profesori, 20 ofițeri și 105 ingineri, dar care mai număra și peste 1800 de colaboratori.

Al treilea Congres al Matematicienilor din România s-a desfășurat la București și a fost dedicat semicentenarului „Gazetei Matematice”. Cu această ocazie s-a realizat o medalie deosebită (foto1) care prezintă pe revers textul: „50 de ani de la înființarea Gazetei Matematice” înscris într-o cunună

cu lauri și într-o foaie dreptunghiulară „Gazeta Matematică foaie lunară de matematici elementare și speciale 15.XI.1895 – 15. XI 1945” iar pe avers circular sub o cunună de stejar este înscrisă deviza : „ENTUZIASM, ARMONIE, MUNCĂ” și în medalion inițiatorii gazetei – V. Cristescu, A. Iochimescu, I. Ionescu și G. Țițeica iar în centru o făclie și raze de lumină.

În anul 1965 când s-au împlinit 70 de ani de existență a „Gazetei Matematice” s-a bătut o insignă din care am două exemplare – formă alungită înălțime 25 mm. lățime 10 mm cu inițialele la bază SSM și circular 70 de ani de existență a „Gazetei Matematice” pe fond albastru și în centru „Gazeta 1895 -1965 Matematică”. O eșarfă la bază are înscris în culoare albastru, galben, roșu. Cea de a doua insignă are acest înscris doar cu albastru (foto2).

Foto 2

În anul 1949 prin unificarea Societății „Gazeta Matematică” cu Societatea Română de Științe ia naștere Societatea de Științe Matematice și Fizice din România, al cărui prim președinte a fost Grigore C. Moisil. Tot în acest an se organizează Olimpiada Națională de Matematică în trei etape – locală, județeană și națională, preluând tradiția concursurilor anuale ale „Gazetei Matematice”.

În anul 1969 a avut loc al IV-lea Congres al grupării de matematicieni de origine latină - București – Brașov în perioada 17-24 septembrie. Insigna este rotundă cu diametrul de 30 mm, text albastru în limba franceză circular și apoi datele în linie dreaptă pe 5 rânduri (foto3).

Foto 3

În anul 1978 Societatea de Științe Matematice și Fizice din România a organizat a XX-a Olimpiadă Internațională de Matematică.

Foto 4

Sânt în posesia unei insigne de la Concursul de Matematică, dar nefiind datată nu am putut să o identific pe deplin. Are o formă ca și cele de la Gazeta Matematică, ovală cu înălțimea de 25mm, lățimea de 10mm, margine de culoare albă și circular înscrisul „Concursul de Matematică”, în mijloc pe fond albastru în partea de sus sunt inițialele SSM, central simbolul matematic pentru integrale iar jos inițialele RSR (foto4) .

Foto 5

O altă insignă, care amintește de Societatea de Științe Matematice și Fizice din România este rotundă cu diametrul de 30 mm, înscrisul circular pe fond albastru : „CONCURSUL NAȚIONAL DE MATEMATICĂ – SUCEAVA '89” și în mijloc pe fond alb într-un cub cu stema județului Suceava și două simboluri din matematică litera grecească sigma care în matematică înseamnă sumă și o ecuație algebrică ce reprezintă derivata de ordin superior, axa OX integrala de la 0 la ∞ și graficul funcției exponențiale (foto 5)

Această prelegere a mea se vrea a fi un gest de admirație, de recunoștință, din partea colecționarilor numismați și insignografie pentru cei care au fost în domeniul lor cărturari de seamă, matematicieni cu minți luminate care au contribuit semnificativ la schimbarea în bine a lumii noastre.

**Aurel Ionescu
Alexandria**

30 DE ANI DE ACTIVITATE A SECȚIEI BRAȘOV A SOCIETĂȚII NUMISMATICE ROMÂNE 1978 – 2008

Petroșani la 20 septembrie 2008

În zorii acestei primăveri, Secția Brașov a Societății Numismatice Române, împlinește 30 de ani de activitate. Începuturile activității numismatice în Brașov, se situează pe la începutul secolului XX, când la noi în oraș au activat unii dintre cei mai renumiți numismați ai vremii dintre care amintim pe: **Adolf Resch, Dumitru Z. Furnică, Mihai Negoiescu, Eugen Zehan și Sigismund Weiss**, care au adus o contribuție remarcabilă la dezvoltarea științei numismatice.

Prima atestare documentară despre încercarea de înființare a unui cerc numismatic o regăsim în scrisoarea din 2 februarie 1947 a Președintelui în exercițiu a Societății Numismatice Române, Prof. Constantin Moisil, care la solicitarea lui Mihai Negoiescu de a înființa un cerc numismatic la Brașov, îi răspunde, citez din scrisoare: „*În societatea noastră nu avem dintre brașoveni decât pe domnii Zehan, Weiss și Dumneata. Dar eu știu că mai sunt câțiva amatori și câțiva negustori care ar putea face parte din Cercul Numismatic Brașovean. Dacă ați fi la început măcar cinci membri, ar fi de ajuns. În orice caz eu te sfătuiesc să pui ideea aceasta în practică și cred că după exemplul Dumneavoastră se vor înființa Cercuri Numismatice și în alte orașe*”. Nu cunoaștem care au fost motivele care au nu au permis înființarea acestui Cerc Numismatic.

Dorința înaintașilor noștri avea să se împlinească la 12 decembrie 1976, când 11 membri activi și 5 membri corespondenți ai Societății Numismatice Române hotărâsc înființarea Secției Numismatice Brașov și își aleg un Comitet de Conducere. După verificarea corectitudinii procesului de înființare a secției brașovene de către actualul Președinte al Societății Numismatice Române, Prof. dr. Constantin Preda și Col (r) Ioan Dogaru, care a avut loc în perioada 17 – 18 martie 1978, **Comitetul de Conducere al Societății Numismatice Române, în ședința sa din 26 martie 1978, a aprobat înființarea Secției Numismatice Brașov și Comitetul de Conducere ales de membrii acesteia.**

Dacă la 2 februarie 1947, Brașovul număra trei numismați, membri ai Societății Numismatice Române, numărul acestora a crescut constant, ajungând în prezent la 111 din care 92 de membri activi și 19 corespondenți. Dorim să subliniem că Brașovul are 2 Membri de Onoare ai Societății Numismatice Române și anume Sigismund Weiss din 27 decembrie 1992 și Luana Popa din 24 septembrie 2004.

În prezent, Secția Numismatică Brașov numără 46 de membri (37 activi și 9 corespondenți, de vârste și profesii diferite). De remarcat că din Secția Brașov fac parte 2 membri activi din alte zone ale țării, respectiv Brăila și Constanța și 2 din străinătate: Zbzek Sustek, vicepreședintele Societății Numismatice Slovacie și un numismat rus Evgeni Ivanovich Temlyakov.

Mergând consecvent pe linia atragerii tineretului la activitatea numismatică, Secția Brașov s-a implicat în diferite activități cu caracter numismatic la Colegiul Național „Unirea” și la Școlile Generale din Prejmer și Purcăreni. Mai mult, în **28 aprilie 2004** am înființat la Purcăreni primul **Cerc Numismatic pentru copii**, condus de părintele paroh Petre Drăgan, membru al Secției Brașov.

Continuatori ai cunoșcărilor numismați brașoveni Adolf Resch și Dumitru Z. Furnică, membrii Secției Numismatice Brașov, au desfășurat de-a lungul timpului o continuă și neobosită activitate concretizată atât în ședințele lunare și apoi săptămânale, găzduite de Muzeul Județean de Istorie și Muzeul „Casa Mureșenilor”, cât și printr-o suită de expoziții tematice, personale sau de grup.

Amintim expozițiile organizate în incinta Muzeul Județean de Istorie sau în sala Arta, intitulate: „*Colecții și colecționari*”, „*Columnele Independenței*”, „*Istoria poporului român oglindită în medalistică*”, „*Medaliile și decorațiile Independenței*”, „*Valori ale patrimoniului brașovean – colecția Sigismund Weiss*”, „*Monede vechi, monede noi – mărturii de civilizație seculară*”, „*Unirea în*

numismatică și medalistică”, „Ștefan cel Mare și Sfânt”, „Omăgiu - Mihai Eminescu”, „145 de ani de la Unirea Principatelor Române în medalistica românească”, „Brașov – 770 de ani de atestare documentară”, „Magie la muzeu”, „4 iulie 1776 – 4 iulie 2006 – au venit americanii”, „Primul Război Mondial în mărturii contemporane”, „Colecții și colecționari în expoziție”.

De asemenea am organizat expoziții tematice în: comuna Purcăreni dedicată poetului Mihai Eminescu, în comuna Prejmer având ca temă „Denominarea leului”, la Centrul Cultural Reduta din Brașov cu tema „Insigne de aviație”.

Dorim să subliniem și cu această ocazie, că Secția noastră, în colaborare cu Societatea Numismatică Română și Muzeul Județean de Istorie Brașov, a organizat două **Simpozioane Naționale de Numismatică**, primul la 30 septembrie 1983 (organizat cu prilejul împlinirii a 80 de ani de la înființarea Societății Numismatice Române), cel de-al II-lea, la 27 noiembrie 2003 (organizat cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la înființarea Secției Brașov) și unul în perioada 27-28 mai 1993 (organizat cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la înființarea Societății Numismatice Române).

Dorim să subliniem faptul că membri ai Secției Brașov au fost invitați și au participat cu comunicări la două **Simpozioane Numismatice Internaționale** organizate în Slovacia, primul în anul 2005 la Smolnik, intitulat „*Monetării dispărute, istoria și importanța lor economică*” și al doilea în 2007 la Humenne, intitulat „*Iconografia pe monedele central și est europene*”. De asemenea în anul 2005 Secția Numismatică Brașov, a încheiat un **Tratat de colaborare** cu Societatea Numismatică Slovacă.

O parte dintre numismații brașoveni au participat cu exponate la **Reuniunile colecționarilor de insigne** fiind premiați astfel: în anul 2004, la Lupeni, Șerban Ionda – Constantin, locul II la Secțiunea „Aviație” iar Marin Crișu, mențione la Secțiunea „Diverse”, în anul 2005, la Târgu Secuiesc, Șerban Ionda – Constantin, locul I la Secțiunea „Aviație” iar Marin Crișu, mențione la Secțiunea „Tineret”.

Membrii Secției Numismatice, au publicat cărți, articole, studii, cataloage, ș.a., care au completat bibliografia numismatică românească, și s-au dovedit a fi adevărate contribuții științifice.

Menționăm volumul publicat în anul 1982, cu titlul: „**Monede brașovene din colecțiile Muzeului Județean**”, avându-l ca autor pe **profesor Luana Popa**, care a mai publicat în Buletinele Societății Numismatice Române nr. 131-133 (1983-1985) și 134-139 (1986-1991) două articole: „*Colecționari numismați brașoveni, Adolf Resch (1854 – 1926) și Dumitru Z. Furnică (1860 – 1943)*” și „*Un tezaur de aspri otomani de la începutul sec. al XVI-lea în colecțiile Muzeului Județean Brașov*”, precum și numeroase studii și articole, care au valorificat colecția numismatică a Muzeului Județean de Istorie Brașov, publicate în presa locală, din care amintim: „*Banii nu aduc fericirea, numai numărul lor*”, „*Leul rudă cu ... dolarul*”, „*Nici o pacoste mai mare ca ... Banii*”, ș.a..

Profesor Dorina Negulici, a întocmit și publicat în anul 1986 lucrarea „**Catalogul monedelor antice de argint, intrate în colecția Muzeului Județean de Istorie Brașov**”, precum și o serie de comunicări, din care amintim: „*Monetăria dispărută a Făgărașului*”, „*Iconografia monedelor mai puțin obișnuite bătute de principele Michael Apafi*”, „*Insigne ale Societăților muzicale din sud-estul Transilvaniei, în secolul al XIX-lea*”.

Colonelul (r) Ștefan Samoilă, în colaborare cu un colectiv din București, a publicat în Buletinul Societății Numismatice Române nr. 134-139 (1986-1991), lucrarea, „**Jetoane românești inedite ori mai puțin cunoscute**”, în revista Orizonturi ostășești, articolele: „*Scurtă istorie a monedei*” și „*Curiozități numismatice*”, în revista Oastea și Țara, articolul „*Recorduri numismatice*” iar în cotidianul brașovean Gazeta de Transilvania mai multe articole cu tematică numismatică, dintre care amintim: „*Chipul lui Eminescu pe monede și bancnote*”, „*Alexandru Ioan Cuza, așa cum a fost*”, „*Chipul lui Ștefan cel Mare pe bancnote*”, „*Monede emise de Ștefan cel Mare*” și serialul de 6 articole „*Ștefan cel Mare și Sfânt*”, serial dedicat în memoria marelui domnitor.

Ziaristul Dumitru Toma, a publicat în cotidianul „Azi”, numeroase și interesante articole cu tematică numismatică, dintre care amintim: „*După 80 de ani comoara furată de la Vâlcele se vinde la Londra*”, „*Comoara Ilzei un vis ce dăinuie la cetatea din Rupea*”, „*Brașovul a devenit raiul*”.

colecționarilor străini”, „Românii descoperă profesiunea de căutător de comori”, „Sărăcia a rupt mari și valoroase colecții”, „Casele de amanet ultima speranță”, „Români bogați din întâmplare”, „Captură de război peste decenii”, ș.a..

Profesorul Dorel Man, este autorul lucrărilor: „**Monetăriile Țării Românești și Moldovei (sec. XIV – începutul sec. XVI)**”, și „**Momente și personalități ale istoriei românilor din perioada 1914 – 1947, reflectate în medalistică**”, și a publicat în ziarele și revistele locale, articolele: „*Medalistică în contextul predării istoriei românilor*”, „*Cocoșeii, simbol istoric și destin tragic pentru români*”, „*Evoluția stemei ținutului și localității Târnăveni*”, ș.a..

Economistul Aurel Ionescu, a publicat în revista „Meandre”, articolele: „*O monedă mai puțin cunoscută de la Iulia Mameea*” și „*Filatelia și numismatică*”.

De asemenea, dorim să amintim că tradiționalele **ședințe săptămânale** ale numismaților brașoveni, reprezintă un fructuos schimb de cunoștințe și opinii, o cale eficientă de informare asupra ultimelor noutăți în domeniu. Comunicările prezentate de numismații: **Dorina Negulici, Dumitru Toma, Marin Crișu, Ștefan Samoilă, Radu Bart, Aurel Ionescu, Dorel Man, Mircea Teacă**, ș.a., au constituit un bun prilej de îmbogățire a cunoștințelor din domeniul numismatic și nu numai.

Nu în ultimul rând, între preocupările numismaților brașoveni se numără și aceea a emiterii de **medalii comemorative**.

Avers

Revers

Fig.1

Amintim medaliile emise în anul 1990, pentru a comemora mișcarea revendicativă a muncitorilor brașoveni din 15 noiembrie 1987 și Revoluția din decembrie 1989 (fig.1 și 2), iar în anul 1991 o altă medalie, cu ocazia reînălțării la Brașov, a lui Nicolae Titulescu (fig. 3).

Fig.2

Avers

Revers

Fig.3

Colectivul de numismați brașoveni, a conceput și realizat o **medalie jubiliară**, prilejuită de aniversarea celor 25 de ani de activitate (fig. 4) precum și **insigna de membru** al Secției Numismatice Brașov (fig. 5).

Avrers

Revers

Fig.4

Fig. 5

În anul 2004 la aniversarea a 145 de ani de la Unirea Principatelor Române am realizat o medalie aniversară (fig. 6).

Avers

Revers

Fig. 6

În anul 2005, la aniversarea a 770 de ani de atestare documentară a municipiului Brașov, am realizat o plachetă care să marcheze acest eveniment (fig. 7).

Fig.7

Tot în anul 2005 doi numismați brașoveni - Marin Crișu și Ștefan Samoilă - au proiectat și realizat un set de 5 plachete care să comemoreze 500 de ani de la trecerea în neființă a marelui domnitor moldovean Ștefan cel Mare și Sfânt. Setul a fost realizat într-o concepție originală și inedită, autorii dorind să prezinte nu chipul domnului ci faptele acestuia materializate în patru din cele mai importante bătălii (Vaslui 10 ianuarie 1475, Lipnic 20 august 1489, Baia 14/15 decembrie 1467 și Codrîi Cosminului 25 octombrie 1497) purtate de acesta cu principalii adversari ai Moldovei, respectiv turcii, tătarii, polonezii și ungurii (fig. 8 – 11).

Fig. 8

Fig. 9

Fig. 10

Fig. 11

A cincea plachetă reprezintă „pana” cu care s-au realizat aceste mari succese, respectiv sabia lui Ștefan cel Mare și Sfânt aflată acum în Muzeul Topkapı Saray din Istanbul (fig. 12).

Fig. 12

În colaborare cu numismatul din Rusia, membru al Secției noastre, am realizat o medalie bilingva care să marcheze primele Jocuri Olimpice de Iarnă care se vor desfășura în anul 2014 la Soci (fig. 13).

Fig. 13

Avers

Revers

De-a lungul timpului, expresie a rodniciei activității desfășurate de membrii Secției Brașov, Societatea Numismatică Română, a acordat numeroase diplome Secției și unor membri ai acesteia: **Luana Popa, Ștefan Samoilă, Ioan Ovesea, Aurel Ionescu, ș.a.**

La 28 decembrie a.c. Societatea Numismatică Română împlinește 105 ani de rodnică activitate. Cu acest prilej, dorim să adresăm felicitări conducerii Societății Numismatice Române pentru prodigioasa activitate desfășurată și, în același timp, să ne exprimăm recunoștința față de președintele Societății Numismatice Române, **profesor doctor Constantin Preda**, pentru sprijinul permanent pe care ni l-a acordat.

De asemenea, dorim să mulțumim Muzeului Județean de Istorie, directorului acestuia, Prof. Radu Ștefănescu, care ne-a sprijinit totdeauna în preocupările noastre, expoziția pe care o vernisăm astăzi împreună cu dumneavoastră, fiind una din dovezile bunei noastre colaborări.

Aniversarea Secției Numismatice Brașov, este un bun prilej de a acorda invitaților noștri și tuturor membrilor Secției noastre câte o **Diplomă Jubiliară, o Medalie jubiliară** (fig. 14) și o **insignă** (fig. 15), care să marchează evenimentul pe care îl aniversăm astăzi.

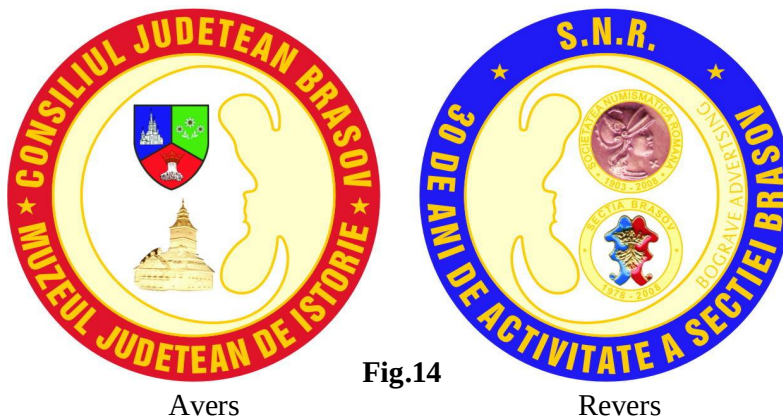

Fig.14

Fig. 15

Sperăm, că sprijiniți de Societatea Numismatică Română și nu în ultimul rând, de Muzeul Județean de Istorie, activitatea noastră se va îmbunătăți, căpătând mai multă substanță. De asemenea, preconizăm să atragem în rândurile noastre un număr cât mai mare de tineri care, să continue bogata tradiție numismatică brașoveană, începută de Adolf Resch și Dumitru Z. Furnică, dezvoltată de cei care în trei decenii de activitate au îmbinat în mod creativ cercetarea științifică cu valorificarea ei prin expoziții, studii, cataloage numismatice, ș.a..

**Președintele Secției Brașov a
Societății Numismatice Române
Col. ing. (r) Ștefan Samoilă**

INSIGNELE HIDROAVIAȚIEI DIN ROMÂNIA

Petroșani 19 – 21 septembrie 2008

România s-a aflat printre primele state ale Europei, care la începutul secolului al XX-lea, au organizat aviația militară și în cadrul acesteia, „hidroaviația de luptă” ca un mijloc eficient de apărare, împreună cu marina, trupele de uscat și aviația propriu-zisă, a litoralului maritim și fluvial românesc. În plus a construit hidroavioane de școală și antrenament cât și hidroavioane de luptă (sub licență). Documentele de arhivă atestă că hidroavioanele din România există din luna iunie 1920, atunci când ofițerii de marină care trecuseră la aviație, au fost chemați pentru a lua în primire hidroavioanele de tip BRANDEMBURG și UTZI CU MOTOARE DE 220 C.P.(Hiero și Austro-Damier), capturi de război din campania anului 1919, cu misiunea de a se instrui pe ele deci tot de atunci datează și hidroaviația din România.

Cele 12 hidroavioane au fost revizuite tehnic celulă și motor la Arsenalul Aeronautic de la Cotroceni București, după care au fost expediate cu trenul la destinația Constanța – port.

În luna iunie 1920 s-a constituit Grupul de Aviație Maritimă – sub comanda căpitanului Negru Constantin, tehnician și distins aviator, care ulterior ajunge în grad de comandor și moare în 1938, într-un accident în cadrul Manevrelor Regale. Escadrila de Hidroaviație a fost prima unitate de hidroaviație din România „care a deschis aripi tinere peste frumoasa noastră coastă maritimă” , cum mai târziu, se exprima unul dintre combatanți, căpitanul aviator Ioan Stănculescu, comandantul Escadrilei 1- Hidroaviație.

Data de 21 iulie este o zi istorică, consemnată de documente; în portul Constanța s-a executat primul zbor cu un hidroavion cu cocarde românești. Din acest moment hidroaviația se afirmă ca o categorie distinctă a aviației și ca o categorie de aviație absolut necesară, atât pentru mare cât și pentru marină.

Personalul Grupului de Aviație Maritimă ia amploare și se instruieste cu lucrul la mare. MAREA care este marele necunoscut pentru cei care nu sunt deprinși cu ea sau nu vor să o înțeleagă și să o iubească... Grupul de Aviație Maritimă de la înființare până către sfârșitul deceniului trei... devine un durabil grup administrativ.

Instrucția personalului navigant s-a desfășurat fie pe hidroavioanele R.A.S.-GETA construite la Constanța, fie străine (Italia) pe hidroavioane ce urmau a fi cumpărate, fie pe unele avioane „terestre” din dotarea Aviației Militare Române.

Încă de la constituirea hidroaviației, s-a constatat că portul Constanța (în spatele silozului), nu prezintă condiții optime zborului hidroavioanelor din cauza unei activități portuare intense, clădirea silozului este destul de înaltă, o rețea de macarale de port, catarge de nave etc. și s-a luat hotărârea găsirii unui loc mai adecvat instruirii. Locul ideal s-a dovedit a fi lacul Siutghiol unde s-au construit două hangare.

Grupul de Aviație Maritimă va funcționa timp de 8 ani aici, până în 1930, când s-au dat în folosință hangarele și hidroscala de la Palazul Mare (tot pe lacul Siutghiol).

În anul 1926 Uzinele din Sesto-Calendeau au prezentat la Constanța un hidroavion **SAVOIA-MARCHETTI S-59 bis** cu bune performanțe, apreciate ca atare de membrii Comisiei Române pentru procurarea de materiale de aeronautică. Ministerul de război a comandat un lot de 12 aparate din acest tip. Abia în anul 1928 a sosit în țară primul lot de 4 hidroavioane care la 15 august 1928 (de Ziua Marinei) au fost botezate pentru Grupul de Aviație Maritimă intrând în dotarea acesteia. Prin dotarea cu alte 7 hidroavioane **SAVOIA-MARCHETTI S59 bis**, hangarele de la sudul lacului Siutghiol au devenit insuficiente, iar terenul în acel loc nu era prielnic pentru a mări hidroscala.

Ca urmare, s-a căutat locul cel mai bun pentru a mări hidroscala și așa s-a găsit locul de la Palazul Mare, unde în 1930 s-au construit noile hangare ale unei noi hidroscale.

Anul 1930 a fost unul marcant pentru evoluția hidroaviației în România, la 17 iulie 1930 Grupul de

Aviație Maritimă a căpătat denumirea de **FLOTILA DE HIDROAVIAȚIE**. În toamna anului 1930, Flotila de hidroaviație se mută la Palazul Mare – Mamaia cu tot materialul volant și cu administrația sa. Tot în acest an este confecționată și prima insignă a piloților ce făceau parte din Flotila de hidroaviație, de o frumusețe de invidiat! Astfel: un pescăruș în zbor peste mare, înconjurat circular de frunze de lauri și stejar, iar deasupra coroana regală (foto1).

Hidroavioanele SAVOIA-MARCHETTI S 55, care au intrat la rândul lor în componența Flotilei de hidroaviație și-au câștigat o bună reputație printre aviatorii români. În mai bine de 15 ani de exploatare nu au avut parte de nici un accident mortal. Mai mult, tot timpul războiului, hidroaviația română nu a pierdut nici un aparat în confruntarea directă cu inamicul. Mai trebuie reținut faptul că în cazul echipajelor de la hidroaviația română, observatorul era de obicei ofițer de marină și în același timp el era comandantul echipajului!

În anul 1933 Flotila de hidroaviație dispunea de 114 cadre militare din care: 2 ofițeri superiori, 10 căpitani, 14 locotenenți, 25 sublocotenenți, 20 subofițeri, 22 sergenți, 5 maiștri militari, 16 maiștri militari stagiați. Comandantul lor era comandorul ENESCU ATANASIE.

În anul de grație 1933, prin Decret Regal, publicat în monitorul oficial nr. 135 din 1933 și republicat în Monitorul Oastei nr. 149 din 1933, se stipula instrucțiunile pentru instituirea **Insignei de 7 ani pentru ofițeri**. În el se arăta: „Spre a distinge pe ofițerii activi care au făcut stagiul neîntrerupt de 7 ani la aceeași corp de trupă, insigna se poartă pe pieptul stâng și face parte integrantă din uniformă. Modelul acestei insigni se propune de fiecare corp de trupă și se aprobă de Rege. Are formă ovală 40x50 mm și se confecționează din argint masiv smălțuit” (foto2).

Foto 2

Desigur s-a primit aprobarea Regelui și în mod cu totul excepțional s-a aprobat ca această insignă pentru hidroaviație, să fie cu totul deosebită, făcându-se de forma și mărimea propusă comparativ cu insigna anterioară a Flotilei 7 –a Hidro (foto2) și s-a elaborat noua insignă.

Aripile desfăcute pe orizontală, cu partea de sus de 70 mm și scăderea lor în trepte până la 40 mm în partea de jos. În centrul acestora este o pastilă rotundă de 20mm înconjurată circular cu frunze de lauri și stejar. Câmpul central al medalionului era smălțuit în culoarea bleu-ciel (culoarea apei și a cerului) și este ocupat de o ancoră. În partea de sus este coroana regală, iar jos din cifre romane 7, cu un sistem de prindere ce putea fi rabatat interior și putea fi lăsat la vedere când se împlineau 7 ani în aceeași unitate. Cu această ocazie, ofițerul respectiv era sărbătorit și i se acorda brevetul respectiv. Această insignă este prezentată în (foto3).

Foto 3

La 1 ianuarie 1941 s-a dispus înființarea unui comandament numit AERO – DOBROGEA, care să conducă operațiunile aeriene pe litoral, în legătură cu Corpul 2 Armată și cu Comandamentul Marinei Regale.

Comandamentul Aero – Dobrogea era format din 2 escadrile: Escadrila 101 Hidro – Patrulare și Escadrila 102 Informații, cu baza la Siutghiol Mamaia și cu un personal de 164 de cadre. Pe uscat era completat cu Escadrila 53 Vânătoare (dotată cu avioane Hawker Hurricane), escadrilă din care a făcut parte și celebrul și legendarul aviator HORIA AGARICI.

În anul 1941 totalul misiunilor de război a fost de 586 de ieșiri hidroavion, cu 1.711 ore de zbor, ca în anul următor 1942, practic să se dubleze: 905 ieșiri hidroavion, cu 2.218 ore de zbor.

Rezultate obținute asupra inamicului :

- 1 navă de 2000t scufundată;
- 1 canonieră avariata;
- 1 vedetă avariata;
- 4 submarine avariate;
- 1 depozit de muniție distrus.

Tot în această perioadă au fost descoperite și raportate: 18 crucișătoare, 101 distrugătoare, 108 torpiloare, 14 submarine, 59 vedete cu șalupe, 15 monitoare, 9 canoniere, 1 puior de mine, 44 nave comerciale, 61 nave ușoare. Evident pe categorii de nave, aceeași navă a fost descoperită și raportată de mai multe ori, dar de fiecare dată în cursul altor acțiuni ale inamicului.

Asupra inamicului s-au lansat circa 5 tone de bombe, și au fost trase peste 900 kg proiectile.

În perioada 1943-1944 apărarea litoralului maritim și a portului Constanța s-a pus mai accentuat după bătălia de la Stalingrad și Cotelul Donului și începerea retragerii trupelor româno-germane spre Vest. Mai ales după dezghețarea lacului Siutghiol, Flotila de hidroaviație și-a adus un aport substanțial efortului de război, îndeplinindu-și cu onoare misiunile încredințate și a fost răsplătită prin

acordarea de distincții și decorații multiple, acestor bravi ași ai aviației române.

Peste timp, Flotila de hidroaviație Mamaia este desființată abuziv, din ordin sovietic și în anul 1958 își încetează activitatea, după ce, vreme de aproape 4 decenii, a stat de veghe neclintită „între val și văzduh”!

Cdor. (r) Marius Popescu – Călărași

INSIGNA CONFEȚIONATĂ DIN ULTIMUL AUR EXTRAS DE LA MINA BARZA-BRAD

Petroșani 20 septembrie 2008

Strălucirea aurului a fascinat imaginația umană încă din cele mai vechi timpuri, ducând la o goană perpetuă după el. Pământul care are această bogăție este binecuvântat, dar în același timp este și blestemat fiind tot timpul râvnit. Un astfel de pământ este și cel din zona Brad.

Încă din antichitate acest pământ a fost scormonit neîncetat de cei care căutau strălucirea prețiosului metal, dar iată că după peste 2000 de ani una dintre aceste mine a fost închisă. Pentru mina Barza – Brad anul 2006 a adus la suprafață ultima producție de aur extrasă aici.

Pentru a marca existența timp de peste două milenii a aceste exploatare, din ultimul aur extras de aici au fost bătută o insignă, ea fiind ultima care va mai aminti de existența acestei întreprinderi.

Un exemplar din această insignă a fost donat alături de alte piese, Muzeului Mineritului Petroșani, de către Federația Națională Mine Energie, după o întâmplare mai puțin obișnuită.

În anul 2007 în data de 4 august Muzeul Mineritului a organizat o expoziție dedicată Zilei Minerului. Printre invitații de marcă se afla și o persoană pe care eu nu o cunoșteam, dar care mi-a atras atenția de colecționar, fiindcă purta la reverul hainei o insignă pe care nu o cunoșteam.

Împins de curiozitate l-am întrebat ce reprezintă acea insignă și astfel am aflat cu stupoare că și minele de aur pot fi închise. După discuția purtată domnul care era președintele Confederației Naționale Miniere, a promis că va dona câteva insigne ale acestei organizații muzeului. Și s-a ținut de cuvânt!

Insigna despre care vorbim este realizată din aur de 14 k.

Piesa are o formă de disc circular din care este decupat simbolul mineritului (cele două ciocane) în partea superioară a discului, semicercul inferior fiind inscripționat cu inițialele „C. N. M” (Confederația Națională Minieră). Diametrul insignei este de 17.mm având o grosime de 1mm . Sistemul de prindere este cel cu ac, greutate 2,5gr.

Insigna a fost realizată la Monetăria Statului București, din aur de 14k, dat în schimbul aurului primit de la Barza – Brad .

**Dumitru Pușcașu
Petroșani**

ACVILA PE DECORAȚIILE ȘI INSIGNELE ROMÂNEȘTI

Brașov 28 martie 2008

Acvila este o pasăre răpitoare de zi, mare, din familia acvilidelor, cu ciocul drept la bază și încovoiat la vârf, colțul gurii ajungând sub ochi, cu gheare puternice și cu aripi lungi și ascuțite (foto 1). Este o pasăre care alături de leu, are cea mai largă răspândire în heraldică.

Ea reprezintă curajul, vitejia, măreția, a fost utilizată ca stindard al legiunilor romane (foto 2); o găsim pe monedele emise de colonia grecească de la Histria (începând cu sec.V I.H. – foto 3), pe frumoasele monede din aur de tip koson (descoperite în munții Orăștie – foto 4), pe moneda romană, PROVINCIA DACIA, care înfățișează o femeie (DACIA) însoțită în dreapta de acvilă, în stânga un leu (foto – 5).

Foto 2

Foto 3

Foto 4

Foto 5

Începând din secolul XIV (sigiliul de pe tratatul încheiat de Mircea cel Bătrân cu Polonia în 1390, acvila cruciată însoțită de astrul zilei și al nopții, toate incluse într-un scut triunghiular, se constituie în stema proprie a Țării Românești (foto 6).

De asemenea, acvila o întâlnim și pe stema Transilvaniei începând cu secolul XVI și stabilită oficial în 1659 (foto 7).

Stemele prezentate mai sus, sunt folosite tot mai des pe monede, medalii, stindarde, sigilii, înserate în paginile de titlu ale diferitelor documente și lucrări.

După Unirea din anul 1859, acvila Țării Românești împreună cu bourul Moldovei, formează herbul noii entități statale - Principatele Unite - (foto – 8).

Foto 6

Foto 7

Foto 8

În efortul său de lărgire a autonomiei țării domnitorul Alexandru Ioan Cuza a inițiat reforme pe plan politic, economic, diplomatic, în toate domeniile; s-a preocupat de instituirea primelor decorații, inițiind astfel sistemul de decorații românesc, sistem ce a fost pus în operă de regii Carol I, Ferdinand I și Carol al II-lea.

Astfel, în anul 1860 s-a emis prima medalie românească, PRO VIRTUTI MILITARI, menită să răsplătească faptele eroice ale pompierilor care au înfruntat în 13 septembrie 1848 trupele turcești pe Dealul Spirii. Este și prima decorație care are gravată pe avers o acvilă: este acvila (poziția corectă folosită în heraldică) cruciată, încoronată, având pe piept capul de bour cu stea și ținând în gheare însemnele puterii: spada și sceptrul (foto – 9).

Foto 9

Cu instituirea următoarelor decorații, alături de alte simboluri, începe să fie folosită și acvila. Astfel, este reprezentată pe primul ordin național, Ordinul Steaua României (10 mai 1877) în poziția corectă din heraldică; (foto 10), prin modificarea din 1932, acvila apare și între brațele crucii cu aripile desfăcute (foto 11).

Foto 10

Foto 11

La aniversarea a 40 de ani de domnie, în 1906, Carol I instituie cel mai înalt ordin național (de pace) – Ordinul Carol I; însemnul ordinului are peste crucea treflată (email roșu) o acvilă cu aripile desfăcute, cruciată, încoronată (argint platinat – făcând-o să semene foarte mult cu acvila neagră – simbolul Casei de Hohenzollern – foto 12 și 12 a).

Foto 12

Foto 12a

În anul 1913, a fost instituită Medalia „Avântul Țării” cu reprezentare pe avers a acvilei cu aripile desfăcute, curbate, cruciată, încoronată, ținând în gheara dreaptă spada și în stânga sceptrul, având pe piept un medalion cu Carol I (foto13).

Foto 13

Foto 14

Prin Legea din 23 iunie 1921, se stabilește și noua stemă a țării care reflectă desăvârșirea unității statale; (foto – 14), această stemă va apare și pe unele însemne ale ordinelor și insinelor instituite ulterior.

Vulturul (acvila) de pe stemă (cruciat, încoronată), modificat prin curbarea aripilor, având pe piept scutul cu provinciile românești și peste tot armele Casei de Hohenzollern, se constituie în anul 1933 în Semnul Onorific „Vulturul Românesc” (foto – 15).

Au mai fost instituite și alte decorații având reprezentată pe o față stema țării (care conține și vulturul cruciat și încoronat): Ordinul „Serviciul Credincios”; Ordinul „Virtutea Aeronautică” (foto 16) ; Crucea „Serviciul Credincios”; Medalia Jubiliară Carol I.

Foto 15

Foto 16

Reprezentarea vulturului (acvilei) pe insigne are o evoluție mai bogată. O dată cu înființarea Corpului de aviație Român (10 august 1915), apare și primul însemn de pilot militar, reprezentat printr-un vultur cu aripile întinse pe verticală, cu capul întors spre stânga, având pe piept cifrul regelui Ferdinand I (foto 17). Este folosit

Foto 17

până în anul 1927. În timpul regenței, însemnul se păstrează, dar peste cifrul lui Ferdinand I se aplică cifrul lui Mihai I (foto 18).

Foto 18

Din 4 iunie 1941 și până în anul 1947, se folosește același însemn înlocuindu-se cifrul regal cu scutul cu stema țării, ce conține provinciile românești, timbrat de coroana regală (foto19).

Foto 19

În perioada regalistă se folosesc și alte insigne, legate de aviație, cu simbolul vulturului:

- insigna CIA VII (Centrul de Instruire al Aeronauticii - foto 20);
- insigna de transmissionist de bord (perioada 1940 – 1947), vultur cu aripile întinse lateral (foto 21);
- insigna Comandamentului Aero Armata a 3-A, Caucaz -Don, 1942 – 1943 (vultur stând, cu aripile desfăcute în lateral, întors jumătate spre dreapta – foto 22);
- insigna „Vulturul cu picătura de sânge în cioc” (vultur în zbor planat spre dreapta, cu un rubin în cioc, emisă în 1946 pentru piloții Escadrilei 78 Bombardament He (Heinkel) 111 (foto 23).

Foto 20

Foto 21

Foto 22

Foto 23

Tot în această perioadă se mai folosesc, insigne, mai ales de aviație , acordate observatorilor aerieni, (foto 24), iar în perioada lui Carol al II-lea și pentru piloți (foto 25), reprezentate prin aripi de acvilă,

desfăcute în lateral sau în sus, peste care sunt suprapuse cifrele regale. Acestora li se adaugă insignele ARR (Aeroclubul Regal Român – 1920), ARPA (Asociația Română pentru Propaganda Aviației – 1926), (foto 26) și TAR (Tinerii Aviatori Români din cadrul ARPA – foto 27).

Foto 24

Foto 25

Foto 26

Foto 27

Reprezentarea acvilei (vulturului) a fost utilizată și pentru realizarea altor insigne în afara celor din aviație.

Înființată în anul 1914, organizația Cercetașii României, avea pe insignă un vultur în zbor planat, care duce în gheare scutul cu floarea de crin, - însemnul cercetășiei internaționale - (foto 28). Pentru a recompensa activitatea dusă în Războiul de Întregire a Neamului din 1916 – 1919, Carol al II-lea instituie insigna de război a cercetașilor (1935), unde se remarcă vulturul cu aripile în sus, cu capul întors spre stânga, încoronat, cu cifrul regal pe piept, așezat pe o cruce formată din flori de crin, intersectată de două săbii (foto 29).

Înființată în anul 1935, organizația „Straja Țării”, avea ca însemn o parte din stema țării (1921), vulturul cruciat, încoronat, sabia și sceptrul în gheare, scutul cu provinciile pe piept, așezat pe o cruce de Malta (email albastru) și toate pe un scut de culoare galbenă (foto 30).

Foto 28

Foto 29

Foto 30

Pentru limitarea efectelor atacurilor aeriene și folosirea gazelor de luptă în conflictul armat, în perioada interbelică a funcționat organizația Apărarea pasivă, a cărei insignă avea în partea de sus un vultur în zbor planat spre dreapta (foto 31).

Foto 31

Tot în această perioadă a funcționat și organizația paramilitară Pregătirea Premilitară, care avea pe insignă un vultur cu aripile desfăcute în lateral, dar văzut din stânga și care are în gheare literele PP, vulturul este reprezentat stilizat (foto 32).

Absolvenții Școlii de Război (viitoarea Academie Militară) primeau un însemn, pe care era reprezentat vulturul din stema țării (foto 33).

Organizația Ofițerilor în Rezervă și în Retragere, era reprezentată de vulturul din stema țării cu deosebirea: coroana este gravată în partea de sus a aripii drepte și sub ea cifra regal (foto 34).

Foto 32

Foto 33

Foto 34

Vulturul a intrat și în componența insinelor aniversare și de unități militare: Promoția I-a, Școala de infanterie (foto 35), Regimentul 19 Infanterie (foto 36), Regimentul 3 Artilerie – VII ani (foto 37), Regimentul 30 Artilerie (foto38), LMNF (Liceul Militar Nicolae Filipescu) (foto39), etc.

Foto 35

Foto 36

Foto 37

Foto 38

Foto 39

După anul 1947, schimbarea este totală; întregul sistem de decorații și insigne se schimbă după modelul sovietic, principalele simboluri utilizate fiind steaua cu cinci colțuri de culoare roșie, secera și ciocanul, soarele, spice de grâu, peisaje din industrie și agricultură. Niciun ordin sau medalie nu mai conținea acvila. La insignele de aviație și parașutism, militare și civile, se utilizează aripile întinse pe

orizontală cât și în sus (foto 40); se mai utilizează aripile și la insignele militare, specialitatea radiolocație și tancuri.

Foto 40

Anul 1976 este anul cu schimbări în aviația militară românească: se înființează Comandamentul Aviației Militare, se trece la uniforma de culoare albastră și se revine la modelul de insignă – Ferdinand I și Mihai I, vultur cu aripile desfăcute în sus, având pe piept însemnele vremii (foto 41). Același vultur este folosit la realizarea insignei de cosmonaut, după zborul în spațiu a aviatorului Dumitru Prunaru (foto 42). Pentru alte specialități din aviația militară (inginer, tehnic, navigator, transmisionist, parașutist) se utilizează ca simbol tot vulturul, dar foarte mult stilizat (foto 41a).

Foto 41

Foto 42

Foto 41a

S-a utilizat simbolul vulturul și pe insignele emise cu ocazia întâlnirii promoțiilor de aviatori (foto 43).

După anul 1990, se instituie un nou sistem de decorații, pe structura celui existent în anul 1947, unde vulturul este prezent doar prin stemă și separat (și ca poziție) pe Ordinul Național „Steaua României” se mai utilizează aripile la ordinul și medalia „Virtutea Aeronautică”.

La insigne, vulturul a fost întrebuințat tot mai rar; l-am întâlnit la ultima insignă a parașutiștilor militari : cu aripile desfăcute în lateral, întors spre dreapta (foto 44) și bineînțeles insignele aviației militare (pilot, și personal tehnic foto 44a).

Foto 43

Foto 44

Foto 44a

Alături de vultur, simbolul șoimului a fost utilizat în realizarea însemnului organizației de copii „Șoimii Patriei” (organizația cuprindea copiii cu vârsta mică ce nu puteau fi făcuți pionieri), un șoim în zbor spre dreapta, așa cum apare în toate insignele organizației; interesant este faptul că există insigne cu șoimul spre dreapta și insigne cu șoimul spre stânga!

Din cele expuse se vede o varietate mare de reprezentări ale acvilei pe decorațiile și insignele emise de-a lungul timpului în România.

Fotografiile insinelor de aviație și regimentale au fost puse la dispoziție de domnul Marcel Ilieșe, drept pentru care prezentăm mulțumiri.

Bibliografie

1. **DOREL BAHRI**N, Sistemul decorațiilor militare – 2000. Sistemul decorațiilor, Ed. Economică Buc.
2. **CATONE ȘTEFAN**, **ȘERBĂNESCU NICOLAE**, **BEDIVAN DUMITRAȘCU**, România, decorații 1859-1991, Ed. Cover, București, 1992;
3. **NICOLAE LELESCU**, Decorațiile românești (1860-1947);
4. **MARCEL ILIEȘE**, Insignele aviației militare române, Ed. MIRTON, Timișoara, 2007
5. **ACADEMIA ROMÂNĂ**, Dicționarul explicativ al limbii române, București, 1998.

Crișu Marin
Brașov

60 DE ANI DE LA PRIMUL CONCURS DE ORIENTARE TURISTICĂ DIN ROMÂNIA

Braşov 28 martie 2008

Născută din marea familie a turismului, orientarea îşi are originea în ţările scandinave şi a stârnit un interes deosebit în rândul participanţilor încă de la începuturile ei.

Primul concurs de orientare s-a desfăşurat la data de 25 martie 1919 în organizarea Uniunii Sportive din Stockholm, ca după câţiva ani, în 1932, orientarea turistică să capete caracter internaţional prin concursul dintre Suedia şi Norvegia, desfăşurat lângă Oslo.

Ziua de 22 mai 1961 marchează data înfiinţării Federaţiei Internaţionale de Orientare (I.O.F.) la Copenhaga.

La noi în ţară primul concurs de orientare a avut loc la data de 26 octombrie 1947, desfăşurându-se în Podgoria Aradului din Munţii Zarandului.

Organizatoarea manifestării a fost Societatea Funcţionarilor Publici, iar iniţiatorul şi pionul principal fiind arădeanul Davidházy Kolomán.

Aş putea fi acuzat de lipsă de patriotism local dacă nu aş aminti şi faptul că primul Concurs Naţional de orientare pe echipe s-a desfăşurat în Munţii Parâng în anul 1964.

Federaţia Română de Orientare ia fiinţă în martie 1990, preşedinte fiind dr. Nicolae Stoenescu, iar secretar general Constantin Alexandrescu.

La 24 iulie, în acelaşi, an Federaţia română se afiliază la Federaţia Internaţională cu prilejul Congresului de la Cambridge (Marea Britanie).

În 1947, pentru marcarea primului concurs de orientare din România, s-a emis o splendidă insignă marca ALBERT din Arad.

Insigna confecţionată din tombac nu este emailată, are sistem de prindere tip „broşă”, o greutate de 12 grame, iar forma aduce vag cu un romb având laturile alungite orientate în jos.

În câmpul central apare un turist care duce în spate o raniţă. Turistul are capul descoperit, este îmbrăcat cu o cămaşă având mânecile suflecate, pantaloni bufanţi, ciorapi lungi şi bocanci. În mână

dreaptă duce un baston drept.

În partea superioară a insignei, pe o eşarfă, apare în relief înscrisul „S.F.P. CONC. TURISTIC S.G.A.” adică „SOCIETATEA FUNCŢIONARILOR PUBLICI – CONCURS TURISTIC – SOCIETATEA DE GINMASTICĂ ARAD”.

În partea de jos apare un scut pe care este gravată manual cifra romană II (locul ocupat de competi-tor), flancat la rândul său de două flori de colţ.

Foarte interesant este însă şi reversul insignei care ne transmite date foarte importante, astfel: pe orizontală, pe două rânduri, deasupra broşei, apare incus numele gravorului ALBERT şi acela al atelierului unde a fost bătută ARAD, iar pe o latură incus gravat manual 1947.X.26, adică data când a avut loc în România primul concurs de orientare.

Insigna este argintată, fiind atribuită ca premiu II. Există variante aurite şi cuprate pentru premiile I şi III.

În anul următor (1948), Societatea Funcţionarilor Publici Arad inaugurează la data de 23 mai 1948, cu ocazia ediţiei a II-a a concursului de orientare turistică, drapelul oficial al Societăţii, pe care apar şi culorile tradiţionale ale orientării roşu-alb.

Insigna prezentată cu modificări de text a fost folosită mulți ani pentru diverse manifestări, fiind una din numeroasele „bijuterii” create de gravorul Albert Dumitru din Arad.

Astăzi insignele de orientare au obligatoriu în compoziție elemente bine stipulate precum banda roșie care în turism marchează drumul de creastă, roza vânturilor sau busola – instrumentul de nelipsit practicanților acestei frumoase ramuri sportive.

**Prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani**

MEDALII PERSONALIZATE ȘI MEDALII DE NOROC

Deși medaliile „Expoziția Generală Română –1906” sunt cunoscute de majoritatea colecționarilor, până nu demult lipseau informațiile privind proveniența și însemnătatea lor. Un articol apărut într-o revistă de numismatică germană (vezi bibliografia) mi-a stârnit interesul și m-a îndemnat să mă ocup mai îndeaproape de aceste piese.

Expoziția Generală Română din București din anul 1906 (6iunie – 23 noiembrie), a fost un eveniment deosebit care, prin amploare, dimensiuni și oferte, a depășit toate evenimentele similare organizate de România de atunci. Scopul principal era de a arăta progresul realizat de statul român în timpul domniei lui Carol I. Organizatorii au avut în vedere mai multe obiective: parc de distracții, muzeu al românilor, spațiu de cunoaștere a trecutului, dar și prezentului (industria), glorificarea regelui Carol I. Cu acest prilej erau sărbătorite mai multe evenimente: împlinirea a 40 de ani de domnie a regelui Carol I, 25 de ani de la proclamarea Regatului, 1800 de ani de la descălecatul Împăratului Traian în Dacia.

Cu ocazia expoziției au avut loc diverse evenimente. S-a înființat „Loteria Expozițiunii Române” inspirată probabil de loteria prilejuită de Expoziția Universală de la Paris din anul 1900. Anul jubiliar și prima expoziție națională au beneficiat de o importantă emisiune filatelică. Au fost editate numeroase cărți poștale ce prezentau pavilioanele expoziției. În plan numismatic, acestui eveniment i-au fost dedicate emisiuni de medalii, plachete și monede. Binecunoscute colecționarilor sunt monedele de aur și argint cu milesimul 1906.

Printre alte multe „noutăți” prezentate în timpul desfășurării expoziției a fost și amplasarea unui automat pentru baterea de medalii personalizate. Aceste aparate apăruseră pentru prima dată în jurul anului 1900 în Statele Unite folosindu-se ca material rondele de aluminiu, un metal recent descoperit și foarte ieftin pentru care se căuta o folosire cât mai largă. Aparatele permiteau, la vizitarea unor obiective turistice sau expoziții, baterea drept amintire, a unei medalii pe care era gravate elementele personale: numele, data nașterii, ocupația, domiciliul, data vizitării obiectivului, etc. Exista o gamă largă de medalii de genul acesta. Le amintim pe cele referitoare la: vizitarea Expoziției Mondiale de la ST. LOUIS - 1904, vizitarea Turnului Eiffel – SOUVENIR DE MON ASCENSION, RICODO DI ROMA, NIAGARA FALLS și altele.

Medaliile erau realizate din rondele de aluminiu cu diametrul de 32 mm, pe care în centru, pe ambele părți, se aflau deja imprimate (prebătute) pe o parte imaginea unui obiectiv cunoscut (CASA DE DEPUNERI din București, CASTELUL ȚEPEȘ VODĂ sau MĂNĂSTIREA PUTNA), iar pe cealaltă inscripția SUVENIR BUCURESTI – 1906. Castelul Țepeș Vodă construit în Parcul Carol, urma modelul celebrei cetăți Poenari. Construit în întregime din piatră numit și Castelul Apelor, adăpostea rezervorul de apă al parcului, iar turnul înalt de 32 m folosea și la proiectarea jocurilor de lumini. Azi „castelul” este sediu Oficiului Național pentru Cultul Eroilor.

Pe marginea medaliei pe o fâșie circulară netedă, vizitatorul putea să decidă ce anume dorea să fie „imprimat” pentru medalia personală. Prin introducerea în automat a unei monede, acesta elibera o rondelă prebătută (descrisă mai sus) care pica într-un locaș unde era fixată, pe un dispozitiv care permitea rotirea ei. Acum la libera alegere se căutau literele care imprimau textul dorit . după stabilirea fiecărei litere aleasă, aceasta „cădea” lovită de un ciocan și imprima pe marginea rondelii litera aleasă iar dispozitivul de rotire învârtea runda cu o poziție mai departe. În aparat se aflau cele 26 de litere din alfabet, cifrele de la 0 la 9 și un punct la mijlocul rândului. Nu exista posibilitatea pentru alt semn, cum ar fi liniile sau pentru litere semnele diacritice.

Întâlnim foarte multe piese cu greșeli ortografice sau cu litere lipsă. Desigur, în fața acestei noutăți, mulți vizitatori, emoționați, nu au mai urmărit cu atenție procesul de batere al medaliei lor personale, după cum se poate vedea din exemplele de mai jos, unii greșind iar alții alegând mai multe litere decât numărul permis (în total 32):

Model A1: SUVENIR BUCURESTI 1906 – CASA DE DEPUNERI

Av.

Rv.

- B1 CALIOPI TOMESCU SOUVENIR
- B2 ECONOMUL STAVROFOR ST. IONESCU .
- B3 N. GAVRILESCU 12 JULIE 1906.
- B4 S. IRTIZ . ATELIERUL MECANIC CRAIOVA
- B5 ALECSANDRU EUFROSINA CABA 6 . JUJ
- B6 MIHAILESCU BRAILA 1906 N. STANTIN

B1

B2

B3

B4

B5

B6

Model A2: SUVENIR BUCURESTI 1906 – CASTELUL TEPES VODA

A2

Av.

Rv.

C1

C2

C1 LOCOTENENT MELINESCU • R • 20 T •

C2 CORNELIU APOSTOLESU 20 OCT • • •

Considerăm interesante și cele trei piese din colecția personală, pe care le prezentăm în cele ce urmează. De data aceasta este vorba fără îndoială de medaliile de noroc (GOOD LUCK TOKEN), produse după un patent No.1455289 al firmei HAVARD AUT (-tomatic) MACH (-chine) CO (-mpany) din Jamsetown, N.Y. / S.U.A. din anul 1945. Acestea au un diametru de 33,7 mm, fiind confecționate din aluminiu, eloxat în diferite culori, în cazul de față galben-auriu, albastru și verde deschis. Faptul că ele au inscripționate valori nominale pare să ne sugereze că este vorba de jetoane. Personal, mă îndoiesc de acest fapt. După ce am căutat în zadar o localitate sau cel puțin un cartier al unui oraș din România cu numele BOLDISOR, am ajuns la concluzia că este vorba despre economistul Constantin Jacobovici – Boldisor („Probleme de prețuri în economia socialistă” București editura Academiei – 1969). Este de presupus că aceasta a făcut în perioada anilor 1960 – 1970 o vizită în Statele Unite și așteptând într-o stație de autobuz a renumitei firme de transport persoane „Greyhound”, emblema (Logo) a acestei firme fiind un ogar alergând, de la dreapta la stânga și dedesubt cuvântul LINES, a observat aparatul, a început să se joace, alegând exemplare de diferite culori pe care pe lângă numele lui a bătut și câte o valoare nominală, diferită față de cea anterioară. Așa ne-am trezit cu niște piese, care deși par să îndeplinească toate condițiile de jeton, nu pot fi considerate jetoane. Din păcate nu-l mai putem întreba personal dacă supoziția noastră este adevărată.

Model A3:

A3

Av.

Rv.

D1 IACOBOVICI BOLDISOR 25 LEI

D2 IACOBOVICI BOLDISOR 50 LEI

D3 IACOBOVICI BOLDISOR 100 LEI

D1

D2

D3

Bibliografie:

Peter Hammer: Persönliche Medaillen; Geldgeschichtliche Nachrichten Nr.236/43 Januar 2008

Erwin Schäffer Persönliche Medaillen – Ein Nachtrag; Geldgeschichtliche Nachrichten Nr.237/43 Februar 2008

**Erwin Schaffer
Germania**

O MANIFESTARE DE SUCCES A SECȚIEI NUMISMATICE BOTOȘANI

Pe 20 septembrie 2008, în jurul orei 12⁰⁰, la secția de împrumut carte pentru copii a Bibliotecii Județene „Mihai Eminescu” din Botoșani a avut loc vernisajul expoziției „Trofee de vânătoare și însemne vânătoarești”, manifestare inclusă în evenimentele coordonate de Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Botoșani, sub genericul „Zilele Europene ale Patrimoniului”.

Manifestarea a avut ca organizatori: Biblioteca Județeană „Mihai Eminescu” Botoșani; Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România - Filiala Botoșani și Secția Botoșani a Societății Numismatice Române.

Expoziția este prima de acest gen organizată pe teritoriul județului moldav, fiind deosebit de complexă, având printre multiplele exponate specifice vânătoarești și exponate tematice de numismatică (medalii și insigne).

În intervențiile lor domnii IOAN SIMINICEANU și MIHAI CORNACI, membri ai Secției Numismatice Botoșani, au expus modul în care vânătoarea a influențat diverse laturi ale vieții sociale și spirituale din țara noastră.

Expoziția a stârnit un mare interes la public, fiind vizitată de 39 clase (aproximativ 780 de elevi), precum și de utilizatorii Secției pentru copii a Bibliotecii județene.

Dintre colecționarii care prin exponatele aduse au contribuit la ridicarea valorii expoziției s-au remarcat: RODICA MANOLE, PAVEL LUTUC, MIHAI CORNACI, STELIAN BRÂNZEI, MIHAI CIMPOI și mulți alții.

O relatare a manifestării poate fi găsită în revista „Forum Cultural” anul VIII nr. 4/decembrie 2008 (31).

Diploma de onoare acordată numismatului petroșănean Tiberiu Kelemen.

Insigna de argint emisă cu ocazia împlinirii a 25 de ani de activitate a Secției Numismatice Botoșani

Mihai Cornaci
Secția Numismatică Botoșani

O NOUĂ REALIZARE NUMISMATICĂ LA ALEXANDRIA

Prea Sfinția Sa Galaction Stângă, episcopul Alexandriei și Teleormanului, care este vice-președinte al Societății Numismatice Române, președinte al Secției din Alexandria și președinte al Filialei Teleorman a Asociației „Cultul Eroilor”, a realizat o emisiune medalistică dedicată sărbătoririi a 90 de ani de la înfăptuirea României Mari 1918 – 1 Decembrie – 2008, reprezentând trei imagini din istoria patriei noastre.

1. Medalia „Mormântul Eroului Necunoscut” (foto 1) evocă altarul sfânt al neamului nostru, ca recunoștință din partea românilor pentru cei care s-au jertfit pentru țară. Societatea Monumentelor Eroilor Căzuți în Război, înființată în 1919 sub patronajul Reginei Maria și avându-l ca președinte activ pe Mitropolitul Primat Miron Cristea, și-a propus să îngrijească mormintele celor căzuți în război. Monumentul „Mormântul Eroului Necunoscut” se află în Parcul „Carol” din București.
2. Medalia „Mausoleul Mărășești” (foto2) evocă monumentul construit la inițiativa Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române. Lucrările au fost demarate la 28 septembrie 1924, în prezența Reginei Maria și a altor personalități ale vremii, și s-au reluat după 12 ani, în 1936. Basoreliefurile „Cupolei Gloriei” au fost realizate de către Cornel Medrea și Ion Jalea, ele ilustrând diverse momente ale luptelor de la Mărășești; a fost inaugurat oficial în ziua de 18 septembrie 1938, în prezența Regelui Carol al II-lea, a numeroase oficialități și a unei impresionante mulțimi.
3. Medalia „Mausoleul Mateiaș” (foto3) evocă monumentul ridicat între anii 1928-1935, de către constructorul De Nicolo, după proiectul arhitectului Dumitru Ionescu-Berechet. Impozantul mausoleu este compus din două corpuri, primul, orizontal, adăpostește osuarul, pe pereții căruia sunt montate plăci de marmură având încrustate numele unor mari militari căzuți la datorie, al doilea, vertical, are forma unui turn cu foișor, spre care duce o scară în spirală. În mausoleu sunt depuse, în 31 de cripte, osemintele a peste 2.300 de militari români care și-au jertfit viața pentru țară.

Medaliile au pe avers înscrisul circular (foto 4) „MONUMENTELE EROILOR NEAMULUI”, în partea superioară, între două rozete, iar în partea de jos denumirea medaliilor. Pe revers este înscris pe două rânduri: „90 DE ANI DE LA MAREA UNIRE “ „1918-1 DECEMBRIE-2008” (la exterior) și „EI AU MURIT PENTRU ȚARĂ “- „SECȚIA NUMISMATICĂ ALEXANDRIA” (la interior). În centru, între două ghirlande cu frunze de lauri, se află o cască militară, o sabie, o cruce și frunze de lauri. Medaliile au diametrul de 60 mm și greutatea de 40 gr. fiind protejate într-o casetă. Medaliile au fost gravate de Maximilian Fetița și au fost bătute într-un număr de 100 exemplare.

Emisiunea medalistică s-a bucurat de binemeritate aprecieri și laude la adresa inițiatorului și realizatorului ei, fiind o dovadă în plus că Secția Alexandria a Societății Numismatice Române ocupă în continuare un loc însemnat în numismatica națională.

Aversul celor trei medalii.

Revers comun

**Aurel Ionescu
Alexandria**

SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ

25 DE ANI DE LA PRIMUL SIMPOZION NAȚIONAL DE NUMISMATICĂ

1984-2008

Autor : col (r) Ioan Dogaru

„ Numismatica este o știință universală a istoriei” – motto-ul ales cu mare grijă de autor, reprezintă cel mai fericit mod de exprimare care se putea folosi, deoarece de prea mulți ani numismatica este considerată o știință auxiliară a istoriei! În tot acest timp numismatica a fost considerată o „cenușăreasă” a istoriei, lucru care nu era nici pe departe adevărat.

Lucrarea prezintă cronologic evoluția simpozioanelor numismatice ale S.N.R. în două etape distincte: una influențată puternic din punct de vedere politic, iar cealaltă de după 1989, când deschidere față adevărul istoric este mult mai mare.

Totuși, ca o trăsătură comună a simpozioanelor S.N.R. este echidistanța față de evenimentele politice.

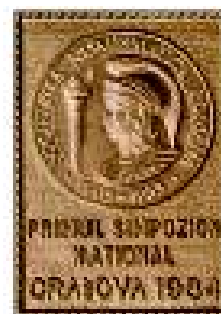
Multitudinea comunicărilor prezentate de către specialiști abordează cele mai diverse aspecte ale istoriei noastre văzute prin prisma numismaticii.

Lucrarea col (r) Ioan Dogaru este un îndreptar prețios atât pentru amatori cât și pentru specialiști, deoarece chiar dacă nu prezintă integral comunicările sau rezumate ale acestora, redă autorii și titlurile expuse, iar persoanele interesate pot găsi lucrările respective.

Cu încredința autorului redăm capitolul referitor la insignele bătute în perioada 1984-2008 pentru cele 25 de simpozioane naționale de numismatică care au marcat legătura dintre numismatică și insignografie. În încheiere am adăugat câteva variante de culoare ale insignei Simpozionului de Numismatică de la Alexandria.

PRIMUL SIMPOZION NAȚIONAL CRAIOVA, 1984

Insigna dreptunghiulară verticală, având emblema Societății Numismatice Române și dimensiunea de 24/34 mm. Tombac, cu text în relief, încadrată pe margini cu un șnur artistic.

AL II-LEA SIMPOZION NAȚIONAL SUCEAVA, 1985

Insignă în formă de scut, având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și dimensiunea de 37/30 mm. Tombac, textul în relief în semicerc și liniar.

AL III-LEA SIMPOZION NAȚIONAL ARAD, 1986

Insignă rotundă, având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 32 mm. Tombac, cu textul în relief în semicerc despărțit de lauri.

AL IV-LEA SIMPOZION NAȚIONAL BOTOȘANI, MAI 1987

Insignă dreptunghiulară orizontală, cu emblema Societății Numismatice Române plastă în dreapta, având dimensiunea de 24/55 mm. Tombac, cu textul în relief, plasat în stânga.

AL V-LEA SIMPOZION NAȚIONAL DEVA, MAI 1988

Insignă rombică având emblema Societății Numismatice Române în stânga, iar stema municipiului Deva în dreapta. Tombac, cu textul în relief, încadrat pe margini cu un model de șnur artistic. O variantă de insignă rotundă.

AL VI-LEA SIMPOZION NAȚIONAL TULCEA, 1989

Insignă în formă de scut, având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și dimensiunea de 40/32 mm. Tombac, textul în relief, încadrat de doi delfini. Împrejurul insignei un șnur artistic.

AL VII-LEA SIMPOZION NAȚIONAL CONSTANȚA, MAI 1990

Insignă dreptunghiulară orizontală, cu emblema Societății Numismatice Române plastă în stânga, cu dimensiunea de 24/50 mm. Tombac, încadrată de un șnur artistic.

AL VIII-LEA SIMPOZION NAȚIONAL BÂRLAD, 31.05 – 02.06. 1991

Insignă rotundă, având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 35 mm. Tombac, cu textul în relief ,circular. Insigna este încadrată de un șnur artistic.

AL IX-LEA SIMPOZION NAȚIONAL DE NUMISMATICĂ SLATINA, 16 – 17 OCTOMBRIE 1992

Insignă rotundă, având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 35 mm. Tombac, cu textul în relief ,circular, încadrată de un șnur artistic.

O variantă cu același text, rotundă, cu diametrul de 32 mm.

**AL X-LEA SIMPOZION NAȚIONAL
BRAȘOV, 27 – 28 MAI 1993**

Insignă rotundă, având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 30 mm. Tombac, cu textul în relief, circular, încadrată de un șnur artistic.

**AL XI-LEA SIMPOZION NAȚIONAL DE NUMISMATICĂ
SLATINA, OCTOMBRIE 1994**

Insignă în formă hexagonală, având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și dimensiunea de 35/30 mm. Tombac, cu textul în relief, circular, încadrată de un șnur artistic.

**AL XII - LEA SIMPOZION NAȚIONAL DE NUMISMATICĂ
GIURGIU, 2 -3 IUNIE 1995**

Insignă în formă octogonală, având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și dimensiunea de 30/30 mm. Tombac, cu textul în relief, circular.

**AL XIII - LEA SIMPOZION NAȚIONAL
BUCUREȘTI, 6 - 7 DECEMBRIE 1996**

Insignă rotundă, având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 33 mm. Tombac, cu textul în relief, circular, încadrat de un șnur artistic.

**AL XIV - LEA SIMPOZION NAȚIONAL
TULCEA, 16 - 18 MAI 1997**

Insignă rotundă , având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 31 mm. Tombac, cu textul în relief ,circular, încadrată de un șnur artistic.

**AL XV - LEA SIMPOZION NAȚIONAL
ALEXANDRIA, 12 - 14 MAI 1998**

Insignă rotundă , având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 30 mm. Tombac, cu textul în relief ,circular, încadrată de un șnur artistic.
O variantă cu același text, rotundă, cu diametrul de 30 mm (cu text foarte subțire).

**AL XVI - LEA SIMPOZION NAȚIONAL
BÂRLAD, 28 - 29 MAI 1999**

Insignă dreptunghiulară având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și dimensiunea de 32/28 mm. Tombac, cu textul în relief, încadrată de un șnur artistic.

**AL XVII - LEA SIMPOZION NAȚIONAL
ALBA – IULIA , 26 - 27 OCTOMBRIE 2000**

Insignă rotundă , având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 31 mm. Tombac, cu textul în relief ,circular, încadrată de un șnur artistic.

**AL XVIII - LEA SIMPOZION NAȚIONAL
CONSTANȚA , 18 - 19 MAI 2001**

Insignă rotundă , având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 30 mm. Tombac, cu textul în relief ,circular, încadrată de un șnur artistic.
O variantă cu același text, rotundă, cu diametrul de 30 mm (cu text foarte subțire).

**AL XIX - LEA SIMPOZION NAȚIONAL
REȘIȚA , 15 - 18 MAI 2002**

Insignă rotundă , având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 30 mm. Tombac, cu textul în relief ,circular, încadrată de un șnur artistic.

**AL XX - LEA SIMPOZION NAȚIONAL DE
NUMISMATICĂ
BRĂILA, MAI 2003.**

Insignă rotundă , având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 30 mm. Tombac, cu textul în relief ,circular, încadrată de un șnur artistic.

**AL XXI - LEA SIMPOZION NAȚIONAL DE
NUMISMATICĂ
CARANSEBEȘ, 3-5 IUNIE 2004.**

Insignă rotundă , având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 30 mm. Tombac, cu textul în relief ,circular, încadrată de un șnur artistic.

**AL XXII - LEA SIMPOZION NAȚIONAL DE
NUMISMATICĂ
BRAȘOV, 19-20 MAI 2005**

Insignă ovală, având sus în mijloc, emblema Societății Numismatice Române iar sub siglă, stema veche a orașului Brașov. Are dimensiunea de 32/22mm. Tombac, cu textul în relief , circular (oval).

O variantă a aceluiași text, rotundă, cu diametrul de 30 mm (text cu litere foarte subțiri)

**AL XXIII - LEA SIMPOZION NAȚIONAL DE
NUMISMATICĂ
PITEȘTI, 26-27 OCTOMBRIE 2006**

Insignă ovală, având sus în mijloc, emblema Societății Numismatice Române și dimensiunea de 35/50mm.. Tombac, cu textul în relief .

Pentru prima dată Minerva din mijlocul emblema este în profil, spre dreapta.

**AL XXIV - LEA SIMPOZION NAȚIONAL DE
NUMISMATICĂ
BUCUREȘTI, 14-16 Iunie 2007**

Insignă rotundă , având în mijloc noua emblema a Societății Numismatice Române (descrisă mai sus) și diametrul de 32 mm. Tombac, cu textul în relief ,circular.

**AL XXV - LEA SIMPOZION NAȚIONAL DE
NUMISMATICĂ
ALEXANDRIA, TELEORMAN 2008**

Insignă rotundă , având în mijloc emblema Societății Numismatice Române și diametrul de 30 mm. Tombac, cu textul în relief ,circular, pe fond alb, înconjurată de frunze de laur verzi. Prima insignă a acestor manifestări, care este emailată.

Au mai fost confecționate insigne ce au cercul interior în cele trei culori ale drapelului național.

**Dumitru Pușcașu
Petroșani**

ILIN ȘTEFAN – MILAN

S-a născut în Comuna Cenad (județul Timiș) la 22 mai 1941.

Instruirea primară o efectuează în comuna natală, iar în continuare urmează Școala Medie Mixtă cu predare în limba sârbă la Timișoara. Tot aici absolvă Școala Tehnică Sanitară în anul 1963.

De timpuriu pasiunea pentru formarea de colecții a început să prindă contur, iar primele semne apar în anul 1956 sub forma de mici colecții filatelice și de monede – obiceiuri la modă în perioada amintită printre tineri.

Pasiunea pentru monedă și insignă este consfințită în anul 1976, când ILIN ȘTEFAN – MILAN se înscrie în Societatea Numismatică Română, devenind un membru de bază al Secției Numismatice Timișoara.

Între timp colecția începe să se orienteze spre studiul jetoanelor și al insinelor – piese de multe ori necunoscute, atractive și care reprezintă adevărate „mine de aur” din punct de vedere istoric.

A participat la 39 de simpozioane numismatice de interes local cu o selectă participare internațională, susținând de fiecare dată comunicări legate de jetoane, insigne și monede.

A participat de-a lungul timpului și la nouă simpozioane de heraldică, prezentând insigne ca pe un purtător al simbolului heraldic și ca mesager al faptelor omenești.

A publicat numeroase lucrări în mass-media, atât în limba română cât și în limba sârbă, în care demonstrează că insigne este un obiect de artă și o importantă sursă istorică.

În ultimii ani a publicat cu regularitate articole bine documentate și deosebit de interesante în „Suplimentul Insignografic”.

A participat activ la organizarea întâlnirilor colecționarilor de insigne care au avut loc la Timișoara în anii 1976, 1981, 1983, 1986 și 1987.

Expunând piese de mare valoare la diverse reuniuni a fost recompensat cu Marele Premiu al expo-zițiilor colective din anii 1981 – Timișoara, 1983 – Timișoara, 1984 – Petroșani, 1986 – Timișoara și 1987 – Timișoara.

A inițiat și a fost organizatorul principal al manifestărilor de interes local denumite „Expo Insigne Banatica” ce a ființat 12 ediții.

În anul 1982 redactează și difuzează „Regulamentul întâlnirilor pe țară al colecționarilor de insigne”, din care și astăzi unele articole sunt în vigoare.

În anul 1983, cu prilejul celei de-a IX-a întâlniri pe țară a colecționarilor de insigne, pune în circulație „Cupa transmisibilă a colecționarilor de insigne” și regulamentul de acordare a acesteia. Este trofeul cel mai dorit care poate recompensa activitatea unei secții numismatice.

În noiembrie 1983 sub egida Societății Numismatice Române, se constituie la Timișoara „Clubul numismatic al colecționarilor de insigne” – prima formațiune de acest gen din țară.

Ca o recunoaștere a întregii activități în domeniul insignografic și încununarea unei pasiuni de peste 50 de ani, în anul 2008, ILIN ȘTEFAN – MILAN a fost recompensat în aplauzele unei numeroase asistențe cu cel mai râvnit premiu pe linie insignografică – diploma, insigne și trofeul „FLOAREA DE COLȚ”.

Prof. Tiberiu Kelemen

INSIGNE , MEDALII ȘI PLACHETE EMISE ÎN VALEA JIULUI ÎN CURSUL ANULUI 2008

Încurajați de păreri favorabile venite din partea colegilor, ale specialiștilor care studiază insignele și celelalte materiale numismatice și care doresc informații complete despre apariția acestora, continuăm prezentarea emisiunilor apărute în acest colț de țară.

Este cunoscut faptul că în localitățile Văii Jiului anual apar numeroase piese frumoase, membrii secției numismatice implicându-se direct în realizarea acestora. Regretăm faptul că până acum nu am primit spre publicare, din partea unor secții, materiale care să semnaleze apariții numismatice, mai ales acum când acestea sunt fabricate de numeroase firme particulare, altele decât Monetăria Statului. În acest sens oferta rămâne deschisă pe viitor pentru a avea informații cât mai complete!

Am ținut seama și de sugestiile Dumneavoastră, așa că în descrierea unor piese am adăugat și o rubrică denumită „particularități”.

INSIGNE

1) Insignele Spitalului de Urgență Petroșani.

- Executant: BOGRAVE ADVERTISING – București;
- Datare: 01.04.2008;
- Tirajul: 50 buc. Inscrisiunate „DOCTOR”; 60 buc. Inscrisiunate „ASISTENT”; câte 10 buc. cu diferitele secții ale spitalului; câte două bucăți pentru conducerea spitalului.
- Materiale: tombac emailat;
- Dimensiuni: 35/28 mm;
- Sistem de prindere: broșă cu siguranță;
- Particularități: insigna este confecționată în 31 de variante, pentru toate secțiile spitalului, conducere, doctori și asistente.

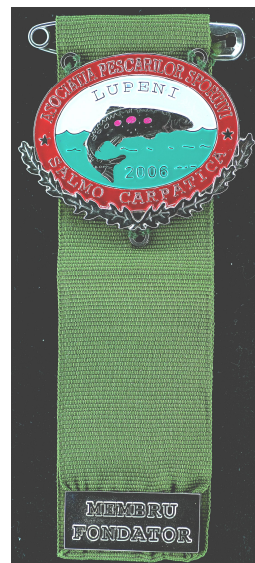
Un set complet se află în colecția prof. Tiberiu Kelemen.

2) Insigna Asociație Pescarilor Sportivi „Salmo –Carpatica” Lupeni.

- Executant: BOGRAVE ADVERTISING – București;
- Datare: 30.03.2008;
- Tirajul: 20 buc
- Materiale: tombac vopsit;
- Dimensiuni: fără panglică 61/ 45 mm ; panglica are 135/40 mm;
- Sistem de prindere: ac cu siguranță;

Particularități: insigna marchează un an de la înființarea Asociației Pescarilor Sportivi „Salmo –Carpatica” și s-a acordat membrilor fondatori, lucru care reiese și din inscripția de pe panglică.

3) Insigna Companiei Naționale a Huilei S.A. Petroșani.

- Executant: Monetăria Statului – București;
- Datare: 25.08.2008;
- Tirajul: tombac – 5170 buc.; argint 200 buc. ; aur 30 buc.
- Materiale: tombac; argint; aur;
- Dimensiuni: insigna se poate încadra într-un cerc cu diametrul de 10 mm;
- Sistem de prindere: pin la cele din tombac și matărcă la cele de argint și aur;

Particularități: emisiune apărută de „Ziua Minerului”.

4) Insignele Exploatării de Preparare a Cărbunelui Valea Jiului Vulcan.

- Executant: Monetăria Statului – București;
- Datare: 12.09.2008;
- Tirajul: tombac – 100 buc.; argint 20 buc. ;
- Materiale: tombac; argint;
- Dimensiuni: 20/16 mm;
- Sistem de prindere: pin;

Particularități: insignele din tombac sunt plasticate iar cele din argint – emailate la cald.

5) Insigna celei de a XXXIV-a Reuniuni a colecționarilor de insigne din România-Petroșani.

- Executant: BOGRAVE ADVERTISING – București;
- Datare: 19.09.2008;
- Tirajul: 80 buc
- Materiale: tombac emailat;
- Dimensiuni: ø 20 mm;
- Sistem de prindere: ac cu siguranță;

Particularități: insigna a fost emisă cu prilejul celei de-a XXXIV-a Reuniuni a colecționarilor de insigne de la Petroșani.

6) Insigna Exploatării Miniere Lonea – 135 ani.

- Executant: BOGRAVE ADVERTISING – București;
- Datare: 4.07.2008;
- Tirajul: 100 buc
- Materiale: tombac emailat;
- Dimensiuni: 22/15 mm;
- Sistem de prindere: ac cu siguranță;

Particularități: insignă emisă cu prilejul aniversării a 135 de ani de activitate neîntreruptă a Exploatării Miniere Lonea.

7) Insigna Asociației Vânătorilor și Pescarilor Sportivi „Șoimul Românesc” Simeria – Filiala Petroșani.

- Executant: BOGRAVE AVERTISING – București;
- Datare: nu a fost pusă în circulație;
- Tirajul: insigna există numai sub formă de prototip, în două exemplare;
- Materiale: tombac și argint emailat;
- Dimensiuni: 31/21mm;
- Sistem de prindere: broșă cu siguranță;

Particularități: insigna este confecționată din două părți suprapuse: o placă de bază emailată și o parte aplicată din argint. Nu s-a pus în circulație existând doar două bucăți sub formă de mostre.

8) Insigna Muzeului Mineritului Petroșani.

- Executant : Ioan Herlea (Petroșani);
- Data: 15.04.2008;
- Tiraj: 30 buc;
- Material: tablă;
- Dimensiuni: ø11mm;
- Sistem de prindere: ac;
- Particularități: insigna este confecționată artizanal din tablă albă și galbenă, fiind un cadou oferit de dl. Ioan Herlea, personalului Muzeului Mineritului.

9) Insigna Exploatării Miniere Livezeni.

- Executant : R.A. Monetăria Statului – București;
- Data: 29.11.2008;
- Tiraj: 110 buc tombac și 25 buc. argint;
- Material: tombac și argint emailat la cald;
- Dimensiuni: insigna se poate înscrie într-un cerc cu diametrul de 17 mm;
- Sistem de prindere: cele din tombac cu ac, iar cele din argint cu matercă;
- Particularități: insigna este pusă în circulație cu ocazia comemorării victimelor catastrofei miniere de la E.M. Livezeni din 29.11.1980 în care și-au pierdut viața 53 de mineri.

10) Insignele Primăriei Municipiului Petroșani.

- Executant : R.A. Monetăria Statului – București;
- Data: 15.12.2008;
- Tiraj: pentru consilieri 25 buc., pentru primar 2 buc., pentru vice-primar 2 buc.;
- Material: tombac argintat, iar stemele statului și municipiului plasticate;
- Dimensiuni: 25/28 mm;
- Sistem de prindere: broșă;
- Particularități: insignele sunt confecționate în baza Legii nr. 215/2001, art.46 alin.1 și a H.G.R. nr.282/2005, art. 35 alin. 3.

Primar

Vice-primar

Consilier

11) Insigna Asociației Salvatorilor Mineri și de Suprafață

- Executant : INFINITY SPORT – București;
- Data: 15.12.2008;
- Tiraj: 500 buc.
- Material: tombac plasticat;
- Dimensiuni: ø 18 mm;
- Sistem de prindere: broșă;
- Particularități: insignele au fost atribuite numai membrilor A.S.M.S.

MEDALII ȘI PLACHETE

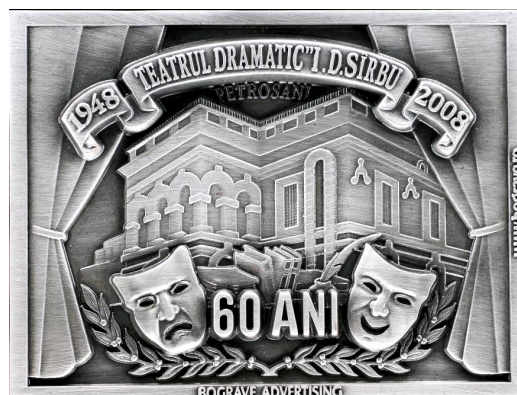
1) Medalia aniversară a Primăriei Municipiului Petroșani

- Executant : R.A. Monetăria Statului – București;
- Data: 29.02.2008;
- Tiraj: 200 buc.;
- Desen: Tiberiu Kelemen;
- Material: tombac ;
- Dimensiuni: ø 50 mm, executată în tehnica proof;
- Particularități: pusă în circulație cu ocazia aniversării a 40 de ani de la declararea ca Municipiu a orașului Petroșani (1968-2008).

2) Placheta Teatrului Dramatic „I.D.Sîrbu” – Petroșani

- Executant : BOGRAVE ADVERTISING – București;
- Data: 20.09.2008;
- Tiraj:100 buc.;
- Desen: Dumitru Antonoiu;
- Material: tombac argintat;
- Dimensiuni: 90/60 mm;
- Casetă catifea bordo inscripționată laser „TEATRUL DRAMATIC I.D.SÎRBU 1948-2008”
- Particularități: pusă în circulație cu ocazia aniversării a 60 de ani de la înființarea Teatrului Dramatic (1948-2008).

3) Medalia Exploatării de Preparare a Cărbunelui Valea Jiului - Vulcan

- Executant : R.A. Monetăria Statului – București;
- Data: 12.09.2008;
- Tiraj:150 buc.;
- Desen: Cristian Bădulescu;
- Material: tombac ;
- Dimensiuni: ø 50 mm, executată în tehnica proof;
- Casetă A.B.S. bordo, inscripționată E.P.C.V.J.-Vulcan
- Particularități: pusă în circulație cu ocazia împliniri a 125 de ani de preparare a cărbunelui în Valea Jiului și a 40 de ani de activitate a Preparației Coroiești - Vulcan.

4) Placheta celei de-a XXXIV-a Reuniune a colecționarilor de insigne din România – Petroșani

- Executant : BOGRAVE ADVERTISING București;
- Data: 19.09.2008;
- Tiraj:80 buc.;
- Desen: Tiberiu Kelemen;
- Material: tombac emailat;
- Dimensiuni: 36/50 mm,
- Caseta: catifea albastră;
- Particularități: placheta redă conturul hărții României, este emailată în albastru, galben și roșu, pe care este suprapusă insigna reuniunii.

5) Placheta Exploatării Miniere Lonea – 135 de ani

- Executant : BOGRAVE ADVERTISING
București;
- Data: 04.12.2008;
- Tiraj:50 buc.;
- Desen: Dumitru Antonoiu;
- Material: tombac argintat;
- Dimensiuni: 60/80 mm;
- Caseta: catifea bordo cu suport inscripționat
- „Exploatarea Minieră Lonea 1873-2008”;
- Particularități: placheta a fost pusă în circulație cu ocazia zilei de Sf. Varvara, 04.12.2008, când au fost 135 de ani de exploatare continuă a cărbunelui la E.M.Lonea.

6) Medalia jubiliară a Universității din Petroșani

- Executat : R.A. Monetăria Statului -
București;
- Data: 15.10.2008;
- Tiraj:20 buc.;
- Desen: Tiberiu Kelemen;
- Material: tombac executat în tehnica proof;
- Dimensiuni: ø50 mm;
- Caseta: A.B.S. neagră inscripționată
„UNIVERSITATEA DIN PETROȘANI”;
- Medalia are anou și panglică tricoloră, iar cele două date sunt gravate cu laser; 1948-2008
- Particularități: medalia a fost pusă în circulație cu ocazia a 60 de ani de la înființarea Institutului de Mine, care mai apoi a devenit Universitatea Tehnică din Petroșani .

7) Medalia Ligii Sindicatelor Miniere Valea Jiului pentru campionatul minier de fotbal

- Executat : VOX PRES NET S.R. - București;
- Data: 15.11.2008;
- Tiraj:155 buc.;
- Desen: executata de firmă;
- Material: tombac cuprat și patinat;
- Dimensiuni: ø50 mm;
- Caseta: A.B.S.
- Medalia are anou și panglică tricoloră;
- Particularități: medalia a fost pusă în circulație cu ocazia campionatului de fotbal pe teren sintetic (Cupa Ligii Sindicatelor Miniere Valea Jiului –2008). Medalia este compusă din trei părți suprapuse . Atât aversul cât și reversul au fixate pe ele câte un medalion cu diametrul de 20mm. Cel de pe avers reprezintă o scenă din jocul cu balonul rotund, iar cel de pe revers are gravat pe el numele organizatorului întrecerii sportive – Liga Sindicatelor Miniere Valea Jiului

8) Medalia de onoare a Școlii Generale nr. 7 Petroșani

- Executant : LEONTE GRUP – București
- Tiraj:60 buc.;
- Desen: executata de firmă;
- Material: tombac cromat;
- Dimensiuni: ø50 mm;
- Caseta: plușată albastră;
- Medalia recompensează cadrele didactice care promovează cu succes imaginea școlii precum și alte personalități din țară și străinătate ;
- Particularități: aversul și reversul sunt fixate pe cele două capace ale casetei. Tot în casetă este prinsă și o etichetă. Textele de pe avers și de pe etichetă sunt gravate în limba engleză. Tradus : „MEDALIE DE ONOARE ACORDATĂ DE ȘCOALA GENERALĂ NR. 7 PETROȘNI – ROMÂNIA”.

9) Medalia Asociației de pescuit staționar „Salmo Carpatica” - Lupeni

- Executant : INFINITY SPORT – București;
- Data: Septembrie 2008
- Tiraj:9 buc reprezentând trei seturi de premii (I , II și III);
- Desen: executat de președintele asociației Vekai Ștefan;
- Material: tombac și imagine foto;
- Dimensiuni: ø70 mm cu o panglică de 40cm;
- Particularități: medalia cu anou și panglică tricoloră a fost pusă în circulație cu ocazia concursului de pescuit staționar al asociației ce a avut loc la Lupeni.

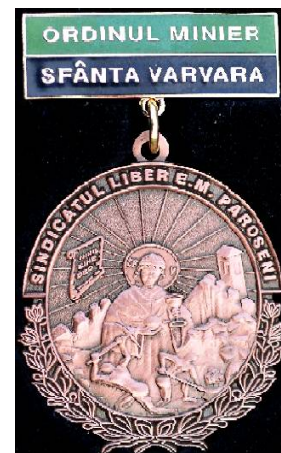
ALTE MATERIALE NUMISMATICE

1) Ordinul Minier „Sf. Varvara” al Sindicatului Liber E.M. Paroșeni

- Executant : BOGRAVE ADVERTISING -București;
- Data: 04.12.2008;
- Tiraj:150 buc.;
- Desen: Dumitru Antonoiu;
- Material: tombac;
- Dimensiuni: cu baretă 60/34mm, fără baretă 40/35mm
- Caseta: plastic transparent;

Particularități: baretă metalică este emailată în culorile verde-negru (culorile internaționale ale mineritului).

Ordinul Minier „Sf. Varvara” este confecționat în seturi de 3 bucăți: aurite, argintate și cuprate. Există câteva bucăți cromate. El îi recompensează pe minerii de la E.M.Paroșeni care în acest an s-au retras din activitate, intrând în pensie.

2) Brelocul „Gazeta Văii Jiului”

- Executant : BOGRAVE
ADVERTISING -București;
- Data: 16.06.2008;
- Tiraj:200 buc.;
- Desen: Cătălin Docea;
- Material: tombac cromat;
- Dimensiuni: 50/55mm

Dumitru Pușcașu
Petroșani

REMEMBER 2008 ACTIVITATEA SECȚIEI NUMISMATICE PETROȘANI

Prezentarea pe scurt a activității Secției Numismatice Petroșani, este necesară pentru ca aceasta să rămână centralizată între copertile unui înscris, deoarece anumite aspecte se estompează cu timpul și sunt uitate și ar fi păcat deoarece este vorba de munca noastră.

În anul 2008 activitatea Secției a demarat în forță față de anii anteriori. În luna februarie fiind soli-citați de către primăria Municipiului Petroșani să participăm la o expoziție jubiliară care marca împlinirea a 40 de ani de la declararea ca municipiu a orașului Petroșani.

Manifestarea a avut loc în holul Teatrului Dramatic „I.D.Sîrbu” și la reușita ei am colaborat cu Cercul Filatelic „Minerul” și Asociația „PETRO-AQUA” (foto1). Cu acești colegi pasionați am avut în cursul anului și alte acțiuni fructuoase. A fost prima expoziție dintr-un șir de 16, câte au avut loc în cursul anului care a trecut. Am expus în Valea Jiului, la Alba Iulia, la Alexandria și pentru prima dată membrii secției au fost invitați la două expoziții de profil în Ungaria. Fiind un început în activitatea noastră, vom insista puțin asupra acestor manifestări.

Foto 1

La invitația Primăriei Orașului Várpalota din Ungaria, o delegație a Primăriei Municipiului Petroșani, a participat la manifestările organizate cu ocazia Zilelor Orașului Várpalota, ce s-au desfășurat în perioada 19-21 septembrie 2008.

Cu această ocazie, numismatul petroșănean Dumitru Pușcașu a expus o colecție de medalii și câteva panouri cu insigne toate cu tematică minieră.

Expoziția a avut loc într-o sală a cetății Thury, cea în jurul căreia s-a dezvoltat orașul Várpalota. La vernisajul expoziției au participat și delegațiile din Austria și Italia, prezente și ele la zilele orașului.

Exponatele au putut fi văzute de publicul vizitator până la data de 15.12.2008.

A doua expoziție a avut loc ca urmare a unei

invitații (foto2) primite din partea Uniunii Miniere și a Metalurgistilor din Ungaria Filiala Dorog. Expoziția a fost găzduită de Casa Memorială Minieră din Csolnok cu ocazia manifestărilor dedicate zilei de 4 decembrie - Sf. Varvara ocrotitoarea minerilor. Delegația a fost compusă din ing. Ioan Velica, vice-președintele Secției Numismatice Petroșani, Ioan Pardos, secretarul secției și Ileana Pardos, care au expus insigne și medalii cu tematică minieră.

Expoziția a putut fi vizionată în perioada 1-8 decembrie 2008 și s-a bucurat de mult succes.

O relatare detaliată a deplasării colegilor noștri în Ungaria se regăsește în publicația săptămânală „Mesager” nr. 378/12-19 decembrie 2008, articol apărut sub semnătura inginerului Ioan Velica.

Vom insista puțin și asupra expozițiilor care ne-au fost solicitate de Ziua Minerului. Pentru noi zilele acelea au fost lungi și obositoare, deoarece am organizat simultan două expoziții în două locații diferite: Compania Națională a Huilei și Stația Centrală de Salvare Minieră, dar efortul nostru a fost răsplătit prin faptul că cei care au avut încredere în capacitatea noastră au fost mulțumiți și acest lucru contează cel mai mult pentru noi!

În cursul anului am avut două colaborări cu Universitatea din Petroșani. Prima cu ocazia împlinirii a 60 de ani de la înființarea ei (foto 3) iar cea de a doua ocazionată de deschiderea „Student Fest” (foto 4)..

Foto 2

Este de remarcă că întâlnirile săptămânale au loc tot la Universitate prin bunăvoința conducerii acesteia.

Cu plăcere am organizat și trei expoziții pe care noi le-am numit didactice – la Școala „Avram Stanca”, instituțiile cu care am încheiat și un contract de parteneriat, respectiv școlile nr. 5 și nr.6 Vulcan (foto 6).

Pe perioada cât au durat manifestările, exponatele noastre grupate pe bancnote, monede, medalii, insigne și decorații au fost vizionate de peste 1200 de elevi (clasele IV-VIII), iar fiecare grupă însumând 20-25 elevi a primit informații despre materialele vizualizate.

Ni s-a făcut cinstea de a fi invitați să participăm cu exponatele noastre la Zilele Orașului Petrila (foto7) și ale Municipiului Petroșani. Având în vedere amploarea manifestărilor, materiale expuse au fost vizionate de un număr mare de locuitori ai celor două localități.

Foto 6

Foto7

Am rămas puțin surprinși când colegii de la Deva și-au declinat posibilitatea de a organiza cea de-a XXXIV-a Reuniune a colecționarilor de insigne. Nu suntem în măsură să dezbatem cauzele acestei hotărâri, dar pentru menținerea continuității reuniunilor au fost necesare eforturi deosebite timp de aproape cinci luni. Am primit, însă, ajutoare substanțiale din partea Companiei Naționale a Huilei S.A., a Consiliului Local și Primăria Municipiului Petroșani, precum și a multor alte societăți dintre care trebuie amintite

„BOGRAVE ADVERTISING” București, S.C. „CERGLASS” S.A. Deva, cotidienele și ziarele locale, școli și biserici. Reuniunea a fost una frumoasă, apreciată de către participanții care au propus, spre disperarea noastră, ca ediția viitoare să aibă loc tot la Petroșani.

Ne-am implicat direct în confecționarea unor insigne, medalii și plachete, iar în acest sens pot fi amintite realizările de excepție ale plachetelor jubiliare pentru Teatrul Dramatic „I.D.Sîrbu” din Petroșani sau cea a Exploatarei Miniere Lonea.

În cursul anului 2008 în Valea Jiului au fost bătute șase plachete și medalii, 10 insigne și pentru prima dată în istoria ținutului s-a realizat în colaborare cu Sindicatul Liber E.M.Paroșeni „Ordinul Minier Sf. Varvara” – o piesă de mare frumusețe.

Cu ajutorul C.N.H. S.A. am continuat editarea Suplimentului insignografic, iar numărul 5 a fost un succes, întrunind aprecierile colegilor atât din țară cât și de peste hotare. De asemenea revista a fost

înregistrată primind codul de identificare ISSN 1843-9535. Mulțumim și pe această cale editurii S.C. FOCUS – GRAFISERV SRL din Petroșani pentru demersul făcut în acest sens.

În urma intervențiilor făcute la conducerea S.N.R. am reușit să obținem acordarea titlului de „Membru de onoare” pentru colegul nostru Miron Rebedea ca recunoaștere a activității pe care a depus-o în cadrul secției de-a lungul timpului.

Secția a trecut și prin momente dificile, deoarece a trebuit să conducă prea timpuriu pe ultimul drum pe colegul Lucian Marcu. Cu regret ne-am despărțit amiabil de alți trei colegi, deci acum secția are 21 de membri.

Ne așteaptă un an greu, pentru ca să organizăm conform angajamentelor luate, primul Congres Național de Insignografie din România.

Este o acțiune onorantă, dar care ne va epuiza toate resursele. Prin coeziune, liniște și armonie în cadrul Secției sperăm să trecem și peste această încercare.

**Prof. Tiberiu Kelemen,
Petroșani**

ULTIMA ORĂ

Chiar după ce terminasem corectura la Jurnalul Insignografic, am primit o scrisoare de la colegul nostru Stelian Brânzei din Botoșani pe care-l rugasem cu ceva timp înainte să ne trimită materiale cu ajutorul cărora să putem prezenta într-un mod cât mai realist activitatea secțiilor numismatice din țara noastră.

După ce am citit scrisoarea am considerat că este bine venită înființarea unei noi rubrici, în care să supunem atenție dumneavoastră materialele sosite cu puțin timp înaintea finalizării jurnalului.

Dar până la a trece în revistă noutățile în materie de insignă de la Botoșani, am dori să vă prezentăm un colecționar de excepție – STELIAN BRÂNZEI .

Împătimitul numismat din Botoșani colecționează piese din: numismatică; cartofilie; filatelie; mobilier vechi; aparatură de filmat și iluminat; plachete și medalii; decorații și bineînțeles insigne precum și multe alte obiecte ce pot fi eventual expuse.

Un loc aparte în această vastă colecție îl ocupă insignele care sunt organizate pe 24 de tematici diverse, la care se adaugă și cea mult îndrăgită de Stelică – „Mihai Eminescu” din care deține peste 680 de insigne.

Activitatea de colecționar în domeniul „ Mihai Eminescu” i-a fost răsplătită în anul 2007 cu Premiul „PANA DE AUR” acordat de Gruparea colecționarilor de Mihai Eminescu din București a Societății Numismatice Române.

În calitate de membru fondator al Secției Botoșani, consideră că este de datoria lui să contribuie la realizarea unor insigne ocazionale. Sprijinit de familie a reușit să confecționeze până în prezent 540 de tipuri de insigne.

Dorința arzătoare a acestui colecționar este cea de a stabili cel puțin două recorduri mondiale – unul la numărul de insigne adunate și aici trebuie să spunem că până în prezent deține peste 45.000.de insigne, iar cel de al doilea în numărul de insigne confecționate cu sponsorizarea sa.

Ultimele creații în acest domeniu pe care le prezentăm în cele de mai jos au fost realizate între octombrie 2008 și 15.01.2009.

INSIGNE

Al II-lea târg al colecționarilor de numismatică, anticariat, filatelie, antichități (foto1).

- Data: 23.11.2008;
- Tiraj:120 buc. în două variante;
- Material: tablă și imagine foto;
- Dimensiuni: ϕ 58mm.

Foto 1

A III-a Ediție a Zilelor Teatrului M. Eminescu (foto 2).

- Data: 10.2008;
- Tiraj:
- Material: tablă și imagine foto;
- Dimensiuni: ϕ 58mm.

Foto 2

68 de ani de la moartea savantului Nicolae Iorga (foto 3,4,5,6,7).

- Data: 10.2008;
- Tiraj: 25 de bucăți în 5 variante
- Material: tablă și imagine foto;
- Dimensiuni: ϕ 58mm

Foto 3

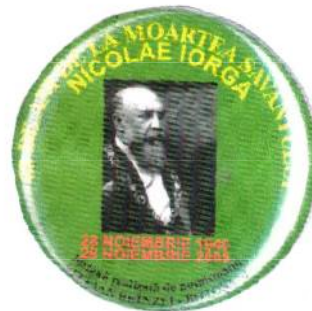
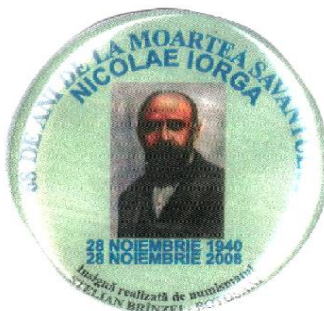

Foto 6

Foto 7

Colecționar Eminescu – Sandrino Iulian Telescu (foto8).

- Data: 15.01.2009;
- Tiraj: 10 bucăți
- Material: tablă și imagine foto;
- Dimensiuni: ϕ 58mm

Foto 8

Premiul național de poezie „Mihai Eminescu” (foto 9).

- Data: 15.01.2008;
- Tiraj: 5 bucăți
- Material: tablă și imagine foto;
- Dimensiuni: ϕ 58mm

Foto 9

150 de ani de la nașterea Luceafărului Poeziei Românești (foto 10).

- Data: 15.01.2009;
- Tiraj: 5 bucăți
- Material: tablă și imagine foto;
- Dimensiuni: ϕ 58mm

Foto 10

Pelerinaj la biserica Uspenia din Botoșani (foto 11)

- Data: 15.01.2009;
- Tiraj: 5 bucăți
- Material: tablă și imagine foto;
- Dimensiuni: ϕ 58mm

Foto 11

120 de ani de la trecerea la cele veșnice a marelui poet Mihai Eminescu (foto 12)

- Data: 15.01.2009;
- Tiraj: 5 bucăți
- Material: tablă și imagine foto;
- Dimensiuni: ϕ 58mm

Foto 12

Întâlnirea poezilor cu Botoșeneni la biblioteca Mihai Eminescu (foto 13).

- Data: 15.01.2009;
- Tiraj: 5 bucăți
- Material: tablă și imagine foto;
- Dimensiuni: ϕ 58mm

Foto 13

Întâlnirea poezilor cu sătenii din Vorona – Botoșani (foto 14).

- Data: 15.01.2009;
- Tiraj: 5 bucăți
- Material: tablă și imagine foto;
- Dimensiuni: ϕ 58mm

Foto 14

Întâlnirea poezilor cu locuitorii din comuna M. Eminescu (foto15).

- Data:15.01.2009;
- Tiraj: 5 bucăți
- Material: tablă și imagine foto;
- Dimensiuni: ϕ 58mm

Foto 15

50 de ani de la înființarea Teatrului „Mihai Eminescu” – 170 de ani de teatru în limba română la Botoșani.

- Data:15.01.2009;
- Tiraj: 5 bucăți
- Material: tablă și imagine foto;
- Dimensiuni: ϕ 58mm

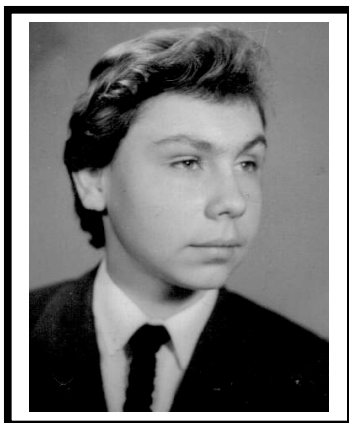
Foto 16

În încheiere doresc să mulțumesc tuturor celor care ne-au sprijinit cu materiale pentru realizarea actualului Jurnal insignografic. Totodată fac un apel la toți colegii să ne sprijine și în continuare în efortul pe care-l facem pentru a crea o imagine cât mai apropiată de realitate a activității insignografice din țara noastră.

**Dumitru Pușcașu
Petroșani**

MARCU LUCIAN (1966 -2008)

Marcu Lucian a văzut lumina zilei în Petroșani la data de 04 mai 1966 într-o familie de oameni har-nici și muncitori.

Școala primară - clasele I-VIII le urmează la Petroșani remarcându-se de timpuriu între colegi prin modul său de a fi ordonat, lucru care-l caracteriza.

Primele două clase de liceu le frecventează la Petrila, ca pe urmă să se întoarcă la Liceul Industrial din Petroșani pe care-l absolvă în anul 1985.

În același an se angajează la I.P.S.R.U.E.E.M. unde a muncit până în anul 2004.

Având o sănătate fragilă, fiind bolnav încă din copilărie în anul 2004 își încetează activitatea de la singura întreprindere unde a lucrat, fiind pensionat pe caz de boală.

Din copilărie a manifestat pasiune pentru a aduna diverse obiecte care la acea vârstă îi păreau interesante. A avut o atracție deosebită pentru vechiul scrin al mătușii, unde a descoperit și a intrat în contact cu primele monede vechi. Acestea au fost piesele cele mai dragi care au stat la baza viitoarei colecții.

În anul 1983, elev fiind la Liceul Industrial din Petrila în clasa a X-a, se înscrie în rândul membrilor Societății Numismatice Române.

Timp de un sfert de veac cât a activat în cadrul Secției Petroșani a fost alături de noi în limita posibilităților, la aproape toate acțiunile organizate, iar la unele manifestări a prezentat exponate valoroase și bine conturate.

A participat la numeroase târguri și reuniuni numismatice organizate în alte centre din țară.

Pot concluziona o scurtă discuție pe care an avut-o cu mama lui Marcu Lucian, prin următoarea frază:..., „Lucică a iubit foarte mult numismatica!”...

Colegul nostru Marcu Lucian a făcut marele pas, fără de întoarcere, spre eternitate în ziua de 03.iulie 2008. Avea numai 42 de ani! Am rămas mai săraci cu un coleg, dar mai bogați cu o amintire!...

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Prof. Tiberiu Kelemen

IN MEMORIAM

Astăzi , la întâlnirea noastră, nu trebuie să-i uităm pe cei care de-a lungul anilor au fost alături de noi , iar acum și-au găsit liniștea veșnică :

De la Arad:

**Coloman Braun
Triest Anton
Istrate Ghiocel
Bota Ioan
Suciu Ioan
Vasluianu Costachi
Pelegriini Victor
Forgács Zoltan
Fruja Gheorghe**

De la Baia Mare:

Sasi Nagy Bela

De la Brad:

Mihai Susan

De la Bucuresti:

**Fodoreanu Costică
Popovici Micipsa
Năstase Petrache
Mark Horațiu
Sanda Gheorghe
Tăzlăuan Toader
Curdov Nicolae
Umlauf Vitalie
Băieș Victor
Hîtru Dumitru**

De la Craiova:

**Minea Manole
Măzureanu Victor
Bittel Radu**

De la Deva:

**Vizesi Mihai
Gyenge Iulius
Ganea Ionel
Cucuveanu Ioan**

De la Mediaș :

Weber Ștefan

De la Pașcani:

Niță Vasile

De la Petroșani:

**Poporogu Ion
Dula Aurel
Melha Petru
Schmidt Ladislau
Morariu Cornel
Baban Dan
Pădure Ioniță
Marcu Lucian**

De la Ploiești:

**Ciudin Eugen
Manu Nicolae**

De la Suceava :

Colbert Victor

De la Timișoara

**Voinea Stelian
Knevel Adalbert
Funar Vasile
Petrică Nicolae
Milovan Pavel**

De la Târgu Mureș :

**Tamas Arcadie
Papp Iozsef**

De la Târgu Secuiesc :

**Kovacs Micșunica
Kovacs Ödön**

Vom păstra în suflet memoria celor pomeniți și tot ceea ce au făcut pentru dezvoltarea
insignografiei din țara noastră.

Dumnezeu să-i odihnească în pace!

Petroșani 2009

Cuprins

CRONOLOGIA REUNIUNILOR COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA	Pag. 1
ÎN LOC DE PREFAȚĂ	Pag. 2
STIMAȚI COLECȚIONARI (CUVÂNTAREA PRIMARULUI MUNICIPIULUI PETROȘANI)	Pag. 3
BUN VENIT PARTICIPANȚILOR LA CEA DE-A XXXIV-a REUNIUNE A COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA ! (CUVÂNTAREA DIRECTORULUI GENERAL AL C.N.H. S.A.)	Pag.4
INSIGNOGRAFIA LA RĂSCRUCE Autor : Dumitru Toma – Brașov	Pag. 5
CEA DE A XXXIV-a REUNIUNE A COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA PETROȘANI 19-21 SEPTEMBRIE 2008 Autor : Tiberiu Kelemen – Petroșani	Pag. 6
PREMIILE „FLOAREA DE COLȚ” LA CEA DE-A II-a EDIȚIE Autor : Tiberiu Kelemen – Petroșani	Pag.12
40 DE ANI DE LA PRIMA EXPOZIȚIE DE INSIGNE DIN ROMÂNIA Autor : col (r) Ioan Dogaru – București	Pag. 13
CRUCEA „TUNICA DOMNULUI” – TRIER 1933, 1900 DE ANI DE LA RĂSTIGNIREA LUI ISUS ȘI 450 DE ANI DE LA NAȘTEREA REFORMATORULUI MARTIN LUTHER Autor : Ioan Velica – Petroșani	Pag. 13
INSIGNA CORULUI „SOCIETĂȚII SÂRBEȘTI DE CÂNTĂRI A BISERICII DIN FABRIC TIMIȘOARA” Autor : Ilin Milan – Timișoara	Pag.17
INSIGNELE DE GIMNASTICĂ ȘI FOTBAL ÎNTRE 1875 – 1940 LA UNELE ASOCIAȚII SPORTIVE DIN TIMIȘOARA Autor : Ilin Milan – Timișoara	Pag. 19
CÂTEVA INSIGNE ȘI O MEDALIE A SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE MATEMATICE (S.S.M.) DIN ROMÂNIA Autor : Aurel Ionescu – Alexandria	Pag. 23
30 DE ANI DE ACTIVITATE A SECȚIEI BRAȘOV A SOCIETĂȚII NUMISMATICE ROMÂNE 1978 – 2008 Autor : col (r) Ștefan Samoilă – Brașov	Pag. 25
INSIGNELE HIDROAVIAȚIEI DIN ROMÂNIA Autor : Cdor. (r) Marius Popescu – București	Pag. 32
INSIGNA CONFEȚIONATĂ DIN ULTIMUL AUR EXTRAS DE LA MINA BARZA-BRAD Autor : Dumitru Pușcașu – Petroșani	Pag. 35
ACVILA PE DECORAȚIILE ȘI INSIGNELE ROMÂNEȘTI Autor : Marin Crișu – Brașov	Pag. 36
60 DE ANI DE LA PRIMUL CONCURS DE ORIENTARE TURISTICĂ DIN ROMÂNIA Autor : Tiberiu Kelemen – Petroșani	Pag. 46
MEDALII PERSONALIZATE ȘI MEDALII DE NOROC Autor Erwin Schaffer – Germania	Pag. 47
O MANIFESTARE DE SUCCES A SECȚIEI NUMISMATICE BOTOȘANI Autor : Mihai Cornaci – Botoșani	Pag. 50
O NOUĂ REALIZARE NUMISMATICĂ LA ALEXANDRIA Autor : Aurel Ionescu - Alexandria	Pag. 52
SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ 25 DE ANI DE LA PRIMUL SIMPOZION NAȚIONAL DE NUMISMATICĂ 1984-2008 Autor : col (r) Ioan Dogaru – București	Pag. 53
SENIORII INSIGNOGRAFIEI ROMÂNEȘTI ILIN ȘTEFAN – MILAN	

Autor : Tiberiu Kelemen – Petroșani	Pag. 61
INSIGNE , MEDALII ȘI PLACHETE EMISE ÎN VALEA JIULUI ÎN CURSUL ANULUI 2008	
Autor : Dumitru Pușcașu – Petroșani	Pag. 62
REMEMBER 2008 ACTIVITATEA SECȚIEI NUMISMATICE PETROȘANI	
Autor : Tiberiu Kelemen – Petroșani	Pag. 69
ULTIMA ORĂ	Pag. 73
Autor: Dumitru Pușcașu – Petroșani	
MARCU LUCIAN (1966 -2008)	Pag. 77
Autor : Tiberiu Kelemen – Petroșani	
IN MEMORIAM	Pag. 78
RECLAMĂ	Pag. 81
CUPRINS	Pag. 83

ISSN 1843-9535